

Written by - சசோத் திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

எனவே நிலமும் கப்பத் துகையும் படபைப் பணைலுக்கு ஒரு முகாமயைான பங்கபைப் பெற்றிருந்தன என பது தளெயு. இதில் முறண ஏற்படும் போது மலோட்சியாளன் துண்டுதலில் கீழ் உள்ள இரு அதிகார நிலையினர் இடையே போர் மட்டும்கின்றது. அதே நேரம் வளெயே இருந்தும் பிற வநே தரால் போர் திணிக் கப்படுவதும் உண்டு. நிலக் கட்டுப்பாடு ஆதிக் கமே பெரும்பால் போருக்கு வழிகளென எனலாம். ஏனெனில் அதுவே படகைக்கு வணைப் பிய சலெ வத்தை உண்டாகக் கவல்லது. இதனால் படகைத் தொடர்பான ஆள் திரட்டல், பணைல் ஆகிய தகுதிகளை நோக்கியே சிற்றரசர் (அரசைர்), வளே, கிழார் என போர் மன்னர்களாலும், வநே தர்களாலும் அப்பதவியில் நீடிக் அனுமதிக் கப்பட்டனர். பலவளெகையில் புதிதாக அப்பொறுப்புகளில் அவர்கள் அமர்த்தப்பட்டனர் என்றே கொள்ளலாம். இந்த தகுதி கருதியே வேட்டுவர், பாலையர், வணிகர் பரவர் என குமுகத்தின் எல்லாத் தரப்பினரில் இருந்தும் தக்கவர் இப்பதவிகளில் இருந்ததை நடுகல் கல் வேட்டுகள் பதிவு செய்கின்றன. தீண்டாமயையும், குமுக ஓடக் குமுறயையும் விசயநகர ஆட்சி தமிழகத்தில் ஏற்படும் வரலாறு ஆழமாக வரே கொள்ளவில்லை எனத் தெரிகின்றது.

நாடாபிடிச் சண்டகைக்கு ஆநிரபைப் போர் ஒரு தொடக்கச் சடங்காக வழவழி மரபாக மறே கொள்ளப்பட்டது வந்து உள்ளது. துறாறு கவரும் வேட்சிப் போர் தரப்பினரிலும், துறாறு மீட்கும் கரந்தபைப் போர் தரப்பினரிலும் பல வீரர்கள் மாண்டனர். இப்போர்களில் வீரசாவடநைத் தமறவர்களையே சிறப்பித்தும் தயெ வமனெத் துழுவும் அது பொருட்டு மாண்ட வீரரின் உறவினர்களால் அல்லது ஆண்டகைளால் அவர் நினையில் நிறுத்தப்பட்டவையே நினையு கறகள் எனும் நடுகறகள். மாண்டவர் க்கான இந்த சிறப்புச் செய்கையானது அடுத்தது வரும் தலமைறயைினரை படயைின் பால், போரின பால் ஈர்க்க உதவுவதற்கே எனப் புரிந்து கொள்ளலாம். மாண்ட மறவருக்கு நயெத் தரேர் பட்டி எனும் நிலக் கொடியையும் வழங்கப்பட்டன. இந்த நடுகறகளில் ஒரு நடமைறகை காவே (formality) வநே தனின் பெயரும் அவன் ஆட்சி ஆண்டும் குறிக் கப்பட்டன. பெரும்பாலும் வநே தனுக்கு இதில் நரேடித் துடர்பு கிடயைாது. நடுகல் லின் ஏனைய செய்திகள் யாவும் எளிய வீரனைப் பற்றியவை. இக்கல் வேட்டுகள் நிகழ்ந்த போரின காட்சிகளை உள்ளபடியே நம் கண்முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்தப்புவை. இதில் விவரிக் கப்படும் வரலாற்று நிகழ்வு எளியோருடையது, பபிக் கப் பபிக் க தீஞ்சுவை ஊட்டுவது.

தமிழ்நாட்டில் களப்பிரர் ஆட்சி தொடங்கி அடுத்தடுத்தது வந்த அரசர்கள், சமணர், பௌத்தர், பிராமணர், நாடாபெயரும் வணிகர் என 3% அளவையே மக்கள் தமிழுடன் பிராகிருத சமற கிருத சிறா களைக் கலந்து செயற்கையான ஒரு மொழியை உண்டாக்கி மற்ற 97% அளவுள்ள மக்களுக்கு விளங்காத அந்த செயற்கை மொழியில் தான் செப்படுகள், கல் வேட்டுகள், ஓலை ஓப்பந்தங்கள் என எல்லா ஆவணங்களையும் வளெயிட்டனர். அம் மொழியிலேயே மத புராண இலக்கியங்களையும் உண்டாக்கினர். இந்த செயற்கை மொழி இன்னும் கீழ்மட்டத்தில் உள்ளோரின் வழக்கு மொழியாகப் பரவுவதற்கு சில நபற்றாண்டுகள் ஆயின. அதுவரை அந்த 97% மக்கள் தம்முன்னோர் பசேய பசேசு வழக்கு மொழியையும் அதன் இலக்கிய நடயையையுமே கைக்கொண்டனர். ஆயினும்

Written by - சசோத் திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

மக்கள் மொழியின் தன்மையை, நிலை கற்றுத் து அறிய அம்மக்கள் நிறுத்திய நடுகல் கல்வெட்டுகள் மட்டுமே சான்றாக உள்ளன. இவ்வாறான கல்வெட்டுகள் எண்ணிக்கையில் மிகச் சிலவே ஆகும் (2%). மாறாக அறிஞர்கள் கருத்தில் கொள்ளும் செயற்கை மொழியில் அமைந்த 98% உள்ள கல்வெட்டுகளும், சபைப்பேட்டைகளும் 3% அளவே உள்ள மக்களால் ஆக்கப்பட்டவை என்பதை அறிஞர்கள் உணரவில்லை. இதனால் அறிஞர்கள் மக்கள் மொழி கற்றுத் து அறிவிக்கும் முடிவுகள் யாவும் தவறானவையாக உள்ளன. காட்டாக, தொடக்கக் கால மலையாள இலக்கியங்கள் நம்பு திரி பிராமணர் மற்றும் அரசரால் செயற்கை கலவை மொழியில் ஆக்கப்பட்டன. ஆனால் மக்கள் மொழி என்னவோ இதனினும் வேறுபட்ட வட்டார வழக்குத் தமிழாய் இருந்தது என்பதே உண்மை. இப்படித் தான் ஆந்திரத்திலும், கருநாடகத்திலும் மக்கள் மொழி அரதைத் தமிழாய் இருந்தது உள்ளது. ஆனால் அரசருடைய கல்வெட்டு, சபைப்பேட்டை மொழி செயற்கை கலவை மொழியில் அமைந்திருந்தது என்பதற்கு அங்கத்த நடுகல் கல்வெட்டுகளே சான்று.

தமிழ்நாட்டில் பல்லவர் கால நடுகற்களில் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களும், மக்கள் பச்சை வழக்குச் சொற்களும் உள்ளன. அவற்றில் ஒரு சமற்கிருதச் சொல்லோ, கிரந்த எழுத்தோ தொடக்கக் கால பல்லவர் நடுகல் கல்வெட்டில் இல்லை. மாறாக சமற்கிருத பெயர்களில் உள்ள சமற்கிருத எழுத்துகளை நீக்கி தமிழ் மரபிற்கு தக்கவாறு அவை தமிழ் ப்படுத்தி எழுதப்பட்டது உள்ளன. நடுகல்லில் உள்ள மொழி வழக்கு சங்ககாலத்தின் இடையறாத தொடர்ச்சியே எனலாம். ஆந்திரம் கருநாடகம் போல தமிழகத்தில் இதுவரை பிராகிருத, சமற்கிருத நடுகல் கல்வெட்டு ஒன்று கிட்ட அறியப்படவில்லை. இதற்கு காரணம் தமிழகத்தில் நடுகல் கல்வெட்டுகளை மக்களே, மாண்டவீரரின் உறவினரே பொறித்தனர். மன்னர், வேந்தர் எவரும் நடுகல் பொறித்திடவில்லை. அவருக்கும் நடுகல் பொறிக் கப்பட்டவில்லை. அப்படிப் பொறித்திருந்தால் அதை செயற்கை கலவை மொழியிலேயே பொறித்திருப்பர் எனலாம். ஒரே சமற்கிருத சொல் கொண்ட நடுகல் ஒன்றிரண்டு சிற்றரசர்களிடையே ஆகும். இரண்டாம் நந்திவர்மப் பல்லவனுக்குப் பிறகு தமிழ் எழுத்திலும் நடுகற்கள் வட்டப்பட்டது உள்ளன. தந்திவர்மன் காலம் வரை நடுகல் கல்வெட்டுகள் சூரக கமாகவே இருந்தது உள்ளன. இதன் பின் பல்லவர் கால நடுகற்கள் சற்றே விரிவாக உள்ளன. தந்திவர்மனுக்கு முற்பட்ட நடுகற்களில் ஆண்டு எண்கள் எழுத்துகளிலேயே குறிக்கப்பட்டன. சோழர் கால நடுகல் கல்வெட்டுகளில் மொழி ஆளுமையும் சொல் ஆளுமையும் மாறுபட்டிருப்பதை உணர முடிகின்றது. சமய எழுச்சி காரணமாக தமிழகத்தில் சோழர் ஆட்சியில் நடுகல் வழக்குக் குன்றி விட்டது. ஆனால் அபித்தட்டு மக்களிடம் நடுகல் ஒரு வழிபாடாக இன்றும் நிலவி வருகின்றது. இனி, மக்கள் வரலாற்றை, மக்கள் மொழியை நிரூபிக்க கல்வெட்டு பொறிப்பில் அதன் விளக்கத்தோடு காணலாம்.

0000000000 00000 000000000000

செங். நடு. > செங்கம் நடுகற்கள்

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

தரும. கல் . > தருமபுரி கல்வெட்டுகள்

நடூ. > நடூகற்கள்

ஆவ. இதழ் > ஆவணம் இதழ்

தரு. நடூ. அகழ் > தருமபுரி நடூகல் அகழ்வைப்பகம்

தொல். வ. அ. > தொல்குடி - வளேரர் - அரசியல்

கிரு. மா. கல் . > கிருஷ்ணகிரி மாவட்ட கல்வெட்டுகள்

S. I. I. > South Indian Inscriptions, ASI

E. I. > Epigraphica Indica

E.C. > Epigraphica Carnatica

பொருள் கொள்ள உதவிய அகராதிகள்

சந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பரேகர முதுலி (ச. ச. ச. பி)

Monier - williams, A Sanskrit English dictionary, 1899

ஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐ

பிராமணர் படதைத் தலவைர்களாய் இருந்துள்ளனர் என்றாலும் அவருள் எளியோர் எவரும் போரில் பங்கு பெற்று உயிர் துறந்த சயெதி இல்லலை. ஒரு கோயில் மலோளரான தன் ஆசானைப் பிசகன் தாக்கிக் கொல்ல வந்த போது அவருடைய மாணாக்கன் அதை தடுக்க முற்பட்டுள்ளான். அதனால் ஆத்திரமுற்ற கோயில் பிசகன் மாணாக்கனகைக் கொன்று உள்ளான். அவனுடைய வீரத்தை மசெசி அவனது ஆசான் அவனுக்கு நடூகல் நிறுத்தி உள்ளார். இது மிக அரிதான ஒரு நிகழ்ச்சி. கல்வெட்டுச் சயெதி பல்லவனையும் சோழனையும் இணைத்து ஒரு நபற்றாண்டுகால நிகழ்வை ஒருசரே குறிப்பது தான் முரணாக உள்ளது.

திருச்சி மாவட்டம் லால்குடி வட்டத்தில் சனெனி வாய்க்கால் எனும் ஊரில் அமறைந்துள்ள சிவன் கோயில் கோபுர வாயிலில் ஒரு நடூகல் உள்ளது. இதன் காலம் 9 ஆம் நபற்றாண்டுகாலம். (S.I.I. Vol. 12 No. 56 (ARN NO 144 of 1928-29))

ஸ்வதிஸ்திஸ்ரீ தளர் / ளாற்றறெந்து / ராஜ்ய(மு)ங் கொ / ண்ட நந்திப் /

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

பொத்தரயைர் (க) / கு யாண்டு இரு / புத்தொன்றாவது / பராந்தக புரத் / து அறிந்தி / கை ஈஸ் வர கர் / ஹம் ஸரஸ்த / தாலுடையொ / ரும் - - - / - - - தளி / யிலாதாகி நின்ற bhaட்டரென் மாவலியநி / dhaஸ்தாந மாள்வான் ச(வணற்குண்ட) கொ / ண்டு வந்து மடமுஞ் சூட்டாக் காதத விபுர / வரயை மறிந்து இவர் விஷயந் ஒரு ப்ராம் / ஹனன் சத்திமுற்றத் தவேந் றுண்ட ப / ட்டான் வல்லுவ(னாட்)டான்

ராஜ்யம் - அரசு; கர்ஹம் - கோயில், வீ டு; ஸரஸ்த(sa-rush) - சினம், கோவம், கடுகடும்பான [anger, enraged] : Bhaட்டரென் - கோவில் பசகன் ; இdhaஸ்தாநம் - இந்த கோயில் [this domain, region (of gods)] ; விபுரவன் (शिव) - அப்படியாகப்பட்ட மனிதர் (of a man) ; விஷயன் - மாணாக்கன் ; ப்ராம் ஹனன் - வதேவினை மறையவன் (இவையாவும் சமற்கிருதச் சொற்கள்)

புத்தரயைன் - பல்லவன் ; தால் - நாவு; தளி - கோயில் ; மாவலியன் - வலிமை மிக்கவன் ; உண்ட - உணவு, சோறு; மடம் - மடப்பள்ளி; சூட்ட - விறகுளித்து சமை(வடசூட்ட என்புதை நோக்காக); காதத - பணிய (Maintain); எறிந்து - அழித்து; துண்ட - வட்டப்பட்ட; ட்டான் - வீரசாவடநை தான்

மபின்றாம் நந்தி வர்மப் பல்லவனுடைய தள்ளாற்றுப் போர் வற்றியையும் அவன் தன் நாட்டாட்சியை மீட்டதையும் சிறப்பித்துக் கஹும் இக்கல்வெட்டு அவனுடைய இருபத்தொன்றாம் ஆட்சி ஆண்டு (868 CE) நிகழ்வு ஒன்றை நடுகல்லில் குறித்து உள்ளது. பராந்தகபுரமான இச்சின்னவாய்க்கால் அறிஞ்சிகை ஈச்சுவரச சிவன் கோயிலில் கோபத்துடனும் கடுகடும்புடனும் பசேம் நாவுடையவரும், கோயிற்பணி இழந்த உடல் வலிமை மிக்க இக் கோயில் பசகனான ட்டரன் இக் கோயில் நிருவாகம் ஆளும் சுவணராக் சோறு கொண்டுவந்தும், கோயில் மடப்பள்ளியில் விறகுளித்து திருத்தளிகைகான சமையற் பணியைப் பணியும் வருகின்ற அப்படியாகப்பட்ட மனிதரைத் தாக்கி அழித்ததோடு அல்லாமல் சுவணரின் மாணாக்கனான சத்திமுட்டத் தவேன் என்ற பிராமணனைத் துண்டாக வெட்டிக் கொன்றான். இந்த சத்திமுட்டத் தவேன் வள்ளுவநாட்டினன்.

மறே கஹிய கருத்திற்கு இணங்க இக்கல்வெட்டில் இடம்பெறும் மாந்தர்களான ட்டரன், சுவணர், சமையல்காரன், சத்திமுற்றத் தவேன் ஆகியோர் பிராமணர் என்பதால் இக்கல்வெட்டில் எட்டு சமற்கிருத சொற்கள் திணிக்கப்பட்ட உள்ளன. இவர்கள் மக்கள் வழக்கு மொழி தமிழை நன்கு அறிந்திருந்தாலும் மதப்பற்று, தம் சமற்கிருத புலமை காட்டல் ஆகியவற்றின் காரணமாக சுவணராக் கலவையாக ஒரு மொழியை உருவாக்கி உள்ளார்கள். இவ்வாறான மொழிநடை உள்ள மதத்துறை, ஆட்சித்துறைகள் கல்வெட்டுகளும், சபேபடுகளும் அதிக அளவில் கிடக்கின்றன. இவற்றைக் கொண்டு பெருவாரியான மக்கள் பசேம் மொழி இது என்று அறிஞர்கள் தீர்மானிப்பது தவறானது எனலாம். இந் நடுகல்லை நட்டு கல்வெட்டு பொறிக்க ஏற்பாடு சுவே தவர்

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

சுவெணர் என்பது புலனாகின்றது. படர்ரன் வலையில் ஏதோ கற்றம் புரிய அவனைப் பணியில் இருந்து சுவெணர் நீக்கியதால் கோயில் வலை இழந்து பிழைப்பிற்கு வழியின்றிப் போகவே அதற்கு பழிதீர்க்கும் எதிர்வினையாகச் சுவெணரை படர்ரன் கொல்ல முற்பட்டாள்ளான் என ஊக்க முடிகின்றது.

தன்னிந்திய நடுகற்கள் எனும் நூலில் இக்கல்வெட்டிற்கு விளக்கம் கூறியுள்ள வெங்கடசுப்பையர் பெருவலியைன் என்ற பொருளடைய மாவலியன் என்ற சொல்லை மாவலிவாணராயன் என்ற வாணமன்னாகத் தவறாகப் உணர்ந்து அதனுடன் பொருத்தி, அவன் வடக்கே இருந்து படையெடுத்து வந்து மடப்பள்ளி என்ற பொருளடைய மடம் என்ற சொல்லை துறவிகள் மடம் எனத் தவறாகப் பொருள் கொண்டு அவன் மடத்தையும் அழித்து அதைத் தடுக்க வந்த சத்திமுற்றத் தவேனை அம்பால் கொன்றுவிட்டதாகவும் சொல்லி உள்ளது மறேசொன்ன கல்வெட்டு விளக்கத்துடன் பொருந்தி வராததை உணரமுடிகின்றது.

நாராய்! நாராய்! சிங்கால் நாராய்! என்ற சங்கப் பாடலில் இடம்பெறும் சத்திமுற்றத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பது இவன் பெயராலும் அது கும்பரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர் என்பது வள்ளுவநாடன் என்ற கருத்தாலும் வெளிப்படுகின்றது. நகரம் பண்டுடகரமாய் ஒலித்தது. அதன்படி முற்றம் முட்டம் எனப் பலுக்கப்படல் வேண்டும். சத்தன் என்ற ஆள் பெயர் இகரஈற்று பெற்று சத்தி என வழங்கும். தமிழ் முன்னோர் அயல் நாகரிகங்களை அமதை தனர் என்பதற்குச் சான்றாக சில அயல் நாகரிக மன்னர் பெயர்கள் தமிழாக உள்ளன. அதில் துருக்கியின் ஒரு மித்தானி அரசன் பெயர் Suttarna I 1490 - 1470 BC > சத்தரண(ன்). அதே போல் ஒரு Gija வழிவந்த கொரிய மன்னன் பெயர் Sudo 634 - 615 BC > சத்த(ன்)

ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ

பிறர் நலன் கருதி ஆடவர் தம் இன்னுயிரதைத் தாமதே தற்கொலையாக தயைவத் திருவூர் முன் தம்மலைபலியிட்டு உள்ளனர். தமிழில் இது தலைப்பலி எனப்பட்டது. தலையங்கில் மிடிதலா அல்லது கண்டதலா என்று அழகைக் கப்பட்டது. கன்னடர் இதை சிடிதலா என்றனர். தம் உடலை ஒன்பது துண்டுகளாக, ஒன்பது பாகமாகக் கீரமையான வாளால் தாமே வெட்டிக் கொள்வது நவகண்டம் ஆகும். அவ்வாறான ஒரு நவகண்டச் செய்தி கூறும் கல்வெட்டு கீழே:

நல்லூர் மாவட்டம் கட்டூர் வட்டம் மல்லாம் எனும் சிறுநூரில் உள்ள சுப்பரமணியர் திருக்கோயிலின் சுவைவக்கல்லில் நவகண்டம் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி கல்வெட்டாக பதிவாகி உள்ளது. இதன் காலம் 9 ஆம் நூற்றாண்டு. (S.I.I. Vol. 12 No. 106 /

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

கோவிலில் உள்ள 10 ஆம் நபற்றாண்டுகலுவலம். (வெ. வதோசலம், ஆவ. இதழ் 10,1999)

சுபரங்குபி / நாட்டு ஆ / தனராந / கயைம் / ஊர்கிழவன் / ஸரீ வமோ / ன் சீ லப்பு / கழான் க / லியுகககண் / டி தன் / ம சடெட்டிக் / கோன் நோ / ற்றி தலை / தந்தான்

கிழவன் - ஊர்த்தலவைன்; வளே > வமே - சிறுசன்; சீ லம் - நலஓழுக்கம்; கண்டி(கண்டு + அடி) - அடிக் கரும்பு; நோற்றி - நோன்பு இருந்து; தலைத்தான் - தலைப்பலி கொடுத்தான்.

எட்டயபுரப் பகுதியில் இருந்த சுபரங்குபி நாட்டின் பகுதியான ஆதனாரின் கயைமார் எனும் ஊருக்கு வளே ஸரீ வமோன் சீ லப்புகழான் கலியுகககண்டி என்றெல்லாம் சிறப்பிக்கப்படும் தன்ம சடெட்டிக் நலம் வணே டி கோன் எனபவன் நோன்பு இருந்து தன் தலையை வெட்டிப் பலி தந்து உள்ளான்.

வமோன் என்பது சிறுசானவன், சீ லப்புகழான் என்பது நன்னடத்தையால் புகழற்றவன், கலியுகககண்டி என்பது கொடும்மையான கலியுகத்தில் இனிக்கின்ற அடிக் கரும்பு போன்றவன் ஆகிய பொருளில் ஏற்றிப் போற்றப்பட்ட தன்ம சடெட்டி மன்னர்களால் புகழப்படுகின்றான். இவன் காலத்தில் சமோழப் படையல் பாண்டியர் ஆட்சி குலநைத்தால் பாண்டிய வந்தே தர்பயரும், ஆட்சி ஆண்டும் கலவெட்டில் குறிக் கப்படவில்லை போலும். தன்ம சடெட்டியால் பயனடந்த குடும்பத்தவன் அல்லது நிலக் கொடையை எதிர்ப்பார்த்து தன்னை பலி கொடுத்த ஏழை தான் கோன் எனபவன் என்று கொள்ளலாம். இதில் நவக் கண்டக் குறிப்பு இல்லாவிடினும் அது போன்ற ஒரு உயிர்ப்பலி தான் இந்த தலைப்பலியும்.

ஐஐஐஐஐஐஐஐ

கணவன் இறந்ததும் அவன் மனைவியும் இறந்துவிட இருவருக்கும் எடுக்கப்படும் நினைவுச் சின்னம் தான் சதிக் கல். கணவன் சிதையுடன் மனைவியும் உடன் கட்டை ஏறுவது வடநாட்டில் எளிய மக்களிடத்தும் நிலவிய குமுக வழக்கமாக இருந்தது. ஆனால் தன்னாட்டில் இந்த வழக்கம் அரசர், அமைச்சர், படதை தலைவர் குடும்பங்களில் மட்டுமே நிலவியது. வந்தே தனித்தில் அமைச்சராயும், படதை தலைவராயும் இருந்தவர் மன்னரும், சிறுசரும் எனலாம். இவ்வாறு உடன் கட்டையேறி இறந்த பணிகள் தயெவம் என மதிக் கப்படும் பிசிக் கப்பட்டனர். அவ்வாறான சதிக் கல் கலவெட்டு

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

கோவலுர் இன்றைய திருக்கோவிலுர் ஆகலாம். ஒருவர் அரசர் நீ லகண்டர் மற்றொருவர் எளிய போர் வீ ரர். போரில் சிங்க மஞ்ஞ்சி தோற்றுள்ளார்.

விழும்புரம் மாவட்டம் சங்கராபுரம் வட்டம் மலே சிறுவளபுர் எனும் ஊரில் உள்ள வட்டமொத்து பொறிப்பு உள்ள 6 ஆம் நூற்றாண்டு நடுகல் மலே உள்ள கல்வெட்டு மாந்தரகளுடன் தொடர்பு உடையது. (ஆவ. இதழ். 7, 1996)

கோவிசய பற்றற்கு இருபத்தொன்பதாவது நீ லகண்டதிய / ரசைரு மக்கள் பொற் சாத்தன்னாரு தண்சுர திரசை சம்பவி / னாரோடும் எறிந்த ஞான்று பொன்னுழத்த) / (னாரு) சவேகரு - - - ராண்ட சிறற்றை வீ ரத்தனாரு க - - - / எறிந்து ப / ட்டான்.

அதிஅரசைர் - வநேத்தனுக்கு படை உதவி நல்கும் அதிஅரசனாகவும் தன்னிலையில் மாமன்னனாகவும் இருப்பவர்

பல்லவ வநேத்தனுக்கு அதிஅரசைர் நிலையில் உள்ள மாமன்னன் நீ லகண்டன் என்பவனுடைய மகன் எனும் பொறுப்பு அதிகாரியான பொன் சாத்தன் எனும் சிறற்றசன் தண்சுர ஆளும் அதிஅரசைர் மாமன்னன் சம்பவின்னான் என்பவனுடன் போரிட்டு வன்ற பொது பொன் உழத்தன் என்ற சிறற்றசனுடைய படதை தலவைனும் (பெயர் சித்தைந்த) ஊரை ஆண்ட வளும் ஆன் சிறற்றையைச் சேர்ந்த வீ ரத்தன் (ககரத்தில் தொடங்கும் பெயர் சித்தைந்த) ஊரை அழித்து வீ ர சாவடநைதான். இதில் வரும் சிறற்றை எனும் ஊரே இன்றைய சிறுவளபுர்.

வலேபுர் மாவட்டம் வாணியம்பாடி வட்டம் அசுரம்சேரி எனும் ஊரில் வட்டமொத்து பொறிப்பு பற்ற கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (ஆவ. இதழ். 20, 2010, பக். 196)

கோவிசயை சீ பரும்மற் கிரு / த்தொன்பதாவது ஆட்டி தி / ங்கள் புணரூ பிசது ஞா(ன்)று தகடும் / ருப் பிபி மண்ணரேிக் கீ ழ் உடைய / யாரு தண்டத்தோடும் இலாட / ரசைரோடும் மழவரசைரோடும் / எறிந்து பட்டாரு கங்கதி அ / ரசைரு சவேகரு மாதப் பெருதிரை / சரு கன்னாடும்

ஆட்டி - ஆபி; திங்கள் - மாதம்; கீ ழ் - கிழக்கு; தண்டம் - படைய; சவேகர் - படதை

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

தலவைவர்; கன்னாட - கல் + நாட

பல்லவன் சிம்மவர்மனுடைய இருபத்தொன்பதாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 524) ஆடி மாதம் புணர்ப்பிச நட்சத்திரம் கபிய நாளின் போது தகடரின பிடி மண்ணரேக கிழக்குப் பகுதியை ஆள்பவருடைய படையை எதிர்த்து இலாட நாட ஆளும் அரசை, மழவரசை ஆகியோர் இணைந்த கபட்டப் படையைச் சேர்த்துக் கொண்டு போரிட்டு வனென்று வீரசாவடநைந்தார் கங்க அதி அரசை உடைய படையைத் தலவைவரான கல்நாட்டின் மாதன் பெருதிஅரசை என்பவர்

ஓர் தமிழ் நடகல்லில் மாதமும் நட்சத்திரமும் முதன்முதலாகக் குறிக்கப்படுவது இதுவே எனலாம். இவ்வகை பல்லவ நடகல் சயெதி மிக அறிதாகவே உள்ளது. கீழ்ப் பிடி மண்ணரேக அரசருடைய பெயர் கல்வெட்டில் குறிக்கப்படவில்லை.

தரமபுரி மாவட்டம் ஊத்தங்கரை வட்டம் கானம்பாடி எனும் ஊரில் வட்டமெழுத்து பொறிப்பு பெற்ற கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு நடகல் கல்வெட்டு ஒன்று காணப்படுகின்றது. (தரம. கல். 1973/2 பக்.76)

கோவியை சிங்கவிண்ண பரம(ற)கு / இருப(த்)தழோ(வ)து கொரு நாட் / டு கொண்ட ப _ றி(த்) தோறு (க்கொ)ள உரை எறிந்து இடுவித்து (பட்டான்) வதி / சலாவன் கல்.

கொண்ட - கவர்ந்து; இடுவித்து - விடுவித்து

பல்லவன் சிம்ம விஷ்ணுவின் இருபத்தழோவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 577) கோவபர் நாட்டைச் சேர்ந்த பகவைர் கவர்ந்து சினெற நிரகைளமீட்க உறையிலிருந்து வாளை உருவிப் பகவைரை அழித்து நிரயைமீட்டு விடுவித்து வீரசாவடநைந்தான் வதி சலாவன் என்பவன். அவன் நினைவில் நடப்பட்ட நடகல் இது.

கோவபர் என்பது கொரு எனப் பிழையாகப் பொறிக்கப்பட்டது உள்ளது. சிதநைந்த சலால் பன்றி என்பது எனத் தெரியவில்லை. அப்படியானால் பன்றி மயேத்தாரும் உளர் எனக் கொள்ளலாம்.

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் சந்திரர் எனும் ஊரில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு தருமபுரி நடுகல் அகழ்வாய்வகத்தில் வகைக்கப்பட்டுள்ள வட்டெழுத்து பொறிப்பு பற்றி நடுகல். (தரு. நடு. அகழ். பக். - 32)

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கோவிசயை மயி / ந்திர பரமற்கு யாண் / டு ஏழாவது பரம / பாண விளவரசர் / சவேகன் நயை வ / டுகன் (சாத்துழான்) தொ / று மீ ட்டு பட்டான்

மகநேத்ர வர்மனின் ஏழாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 597) அவனுக்குக் கட்டப்பட்ட பரம / பாண இளவரசனின் படதை தலைவன் நயை வடுகன் (சாத்துழான்) ஆநிரகை மீ ட்டுப் வீ ர சாவடநைதான்.

வடுகர் அசோகன் தந்தை பிந்துசாரன் காலத்தில் மௌரியப் படதை தமிழகத்தின் மலே படதை எடுத்து வர உதவினர். அப்படி வந்தவர்கள் தமிழகத்தின் மறேசுப் பகுதியில் குடியேறி விட்டனர் போலும்.

நய்யன் ஒரு பழந்தமிழ்ப் பெயர். மலேநாகரிக வரலாற்றில் இடம் பெறும் ஒரு மன்னன் பெயர் Bel Nirari 1370 BC > வளே நய்யர் அரி என்பது.

தருமபுரி மாவட்டம் ஊத்தங்கரை வட்டம் போத்தன் கோட்டை எனும் ஊரில் கல்லாற்றுக் கரையில் இருந்து பெறப்பட்ட வட்டெழுத்து பொறிப்பு உள்ள ஒரு நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (தரும. கல். 1972/23, பக்.93)

கோவிசயை மயி ந்திர பரமற்கு / ப் பதினந்தாவது கோவரர் நாட்டுக் கீ / ழ் வழிப்ப / ள்ளகரர் இருந்து / வாழ்ந் நஞ்சுணி / ஆர் மகன் கொற் / றாடதைதொறு / மீ ட்டுப் ப / ட்டான் கல்

கீ ழ் வழி - கிழக்குத் திசை வழி; இருந்து - தங்கி

மகநேத்ர வர்மனின் பதினந்தாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 605) கோவரர் நாட்டின் கிழக்கு வழியில் அமந்தை பள்ளக்கரர் எனும் ஊரில் தங்கி வாழும் நஞ்சுண்ணி

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

என்பவர் மகன் கொற்றாடன என்பவன் பகவர கவர்ந்த ஆநிரகைளமீட்டுவீர சாவடநைதான். அவன் நினைவில் நிறுத்திய நடுகல் இது.

ஆநிரகைளகை கவர்ந்தவர் குறித்த சதீ கல்வெட்டில் இல்லை. பள்ளக்கன் என்பது ஒரு பழந் தமிழ் ஆள் பெயர். அவ்வீர் அவருக்கு கொடியாக வழங்கப்பட்டதாலோ அல்லது அவரை அடியாளப்படுத்தியபோது பள்ளக்கர் என ஊர் பெயர் வழங்கி இருக்கலாம். கடசியாக ஆண்ட மலேநாகரிக Scythia மன்னன் பெயர் Palakus > பள்ளக்கு என்பது. இவனுடைய தந்தை அலக்சாந்தரின் தந்தை இரண்டாம் பிலிப்பால் கொல்லப்பட்ட Ateas 339 BC > அதிய(ன்) என்பவன். இதனால் சித்தியர் தமிழர் தொடர்பு வலுப்பெறுகின்றது.

திருவண்ணாமலை மாவட்டம் சங்கம் வட்டம் சாரகொளத்தீர் எனும் ஊரில் ஒரு நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது இதன் காலம் 8 ஆம் நூற்றாண்டு. (தொல். வ. அ. பக். 145)

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ / கோவியை நந்தி விக்ரீ / மபரமற்கி யாண்டு பதினழாவ / து பல்குன்ற கோட்டத்து மண்ட / டகை குள நாட்டிச் சூரகைக் குளத்துத் தொறு கொளில் / பட்டார் நிலம் பறேரீர் நாயகர் ஆத / டியார் மகனார் சரூவலியார்

யாண்டு - ஆண்டு; கோட்டம் - ஆட்சிப் பிரிவுகைக் குறிக்கும் வட்டம்; தொறு - ஆநிரகை; கொளில் - கவர் தலில்; நாயகர் - சிறுநரசர் அல்லது படதைத் தலைவர்; மகன் - படையுள்.

இரண்டாம் நந்தி வர்மப் பல்லவனின் பதினழாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 748) பல்குன்றக் கோட்டத்தில் அடங்கிய மண்டகைக் குள நாட்டின் பகுதியான சூரகைக் குளத்து ஊர் ஆநிரகைளகை கவரும் போது நிகழ்ந்த பிசலில் நிலம் பறேரீர் ஆளும் சிறுநரசர் ஆதட்டி என்பவருடைய படையுள் சரூவலி என்பவன் வீர சாவடநைதான்.

சூரகைக் குளமே இன்று சாரகொளத்தீர் எனப்படுகின்றது.

வலேரீர் மாவட்டம் வாலாஜாப் பட்டை வட்டம் கீழ்சாத்து எனும் சிறுநீரில் ஒரு நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது (கி. குமார், ஆவ. இதழ் 7, 1996, பக். 15)

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

கோவிசயை நந்தீ சூர பரமற்கு / கு யாண்டு முப்புத்தழோ / வது வள்ளிப்படு நாடைய
விக் / கிரமத்திய நாட மாரிகப்பா / கிழார் மகன் வக்கடிபட்டான்

கிழார் - ஊர்த்தலவைன், உரிமையாளன்

இரண்டாம் நந்தி வர்மனுடைய முப்புத்தழோவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 754)
வள்ளிப்படு நாட்டின் பகுதியான விக் கிரமத்திய நாட்டின் ஊர்த்தலவைன் மாரிகப்பா
என்பவருடைய மகன் வக்கடி என்பவன் வீரசாவடநைதான்.

போர் குறித்த மற்ற எந்த சதீயும் கல்வெட்டில் குறிக்கப்படவில்லை.

வலேபீர் மாவட்டம் குடியாத்தம் வட்டம் குழிதிகை எனும் ஊரில் 8 ஆம் நூற்றாண்டுக்
கால நடுகல் கல்வெட்டு ஒன்று அமைந்துள்ளது. (E. I. Vol. 22, No. 18, Pg. 113)

ஸ்ரீ கோவிசயை நந்தி / ச்சூர பரமர்கு யாண்டு / அம்புத்திரண்டாவது / பரமமானடிகள்
மலே / வல்லவரையன் படவைந் / து பண்குழிக் கோட்டை அ / ழிந்த நானு வாணரை /
யர் மாமடி திருக எனத் திரிந்து பட்டார் கற்காட் / டு உடைய கங்கதி அரை / யர் கன்னாட
பரெங்க / ங்கர்

நானு - ஞானு, அப்போது (at the time of); மாமடி - மாமன், மாமனார்; திருக - போர்க்கு
செல் என ஏவல்; திரிந்து - போர் மலே சனெறு; அதிரையர் - சிற்பரசர், படவைத் தலவைர்.

பல்லவன் நந்தி வர்மனுடைய ஐம்புத்து இரண்டாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 783)
பல்லவனான பரமமானடிகள் மலே இராட்டிரக் கட்டனான வல்லவரையன் படவைந்
வந்து பண்குழிக் கோட்டையை அழித்த போது பல்லவனுக்கு அடங்கிய வாண
அரையனானத் தன் மாமன் (அ) மாமனார் போர்க்குச் செல் என்று ஏவ, உடனே போர் மலே
சனெறு போரில் வீரசாவடநைதார் கற்காட்டை ஆளும் கங்க அதிரையர். அவர்
நினையில் கல்நாட்டு உடைய பரெங்கங்கர் இந்நடுகல் நிறுத்தினார்.

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

இக்கல்வெட்டில் குறிக்கப் பெறும் யாவரும் அரசர்களே எனியோர் எவரும் இலர். ஓர் அரசனுக்கு தமிழ்நாட்டில் இது போல் நடுகல் நடப்படுவது அரிதானது. பெருங்கங்கர்தந்தையாக இருக்கலாம். கற்காடு என்பதே களக்காட்டிர் ஆகும். இதில் குறிக்கப்படும் இராட்டிரக்கபிடன் துருவன்.

திருவண்ணாமலை மாவட்டம் சிங்கம் வட்டம் மலேபள்ளிப்பட்டம் எனும் ஊரின் ஆனந்த வாடி என்ற காட்டில் உள்ள வடேயப்பன் கோவிலில் இருக்கும் நடுகல் கல்வெட்டு. (தொல். வ. அர., பக். 147) & (சிங். நடு. 71/1978)

ஸ்ரீ கோவிசயை பர (மசே) சுவர பரமற்கு / யாண்டு ஒன்பதாவது (அரி) மிறையார் / வணோடாளக் கோவிரர் நாட்டுக் கோவில் பட்டர் வந் / து தொறுக் கொண்ட நான்கு மறே சிங்கை மாப்படைப் பார / தாயர் மக / ன் தொறு மீ / ட்டு மட்டா / ன் ஐகன்

கோயில் - அரண்மனை; பட்டன் (ர்) - உண்மையாளன்; நான்கு - அப்போது எனக் குறிக்கும் ஞான்று; பாரம் - கவசம் (பிங்.) [coat of Mail]; தா - வலிமை, தா+அன் > தாயன் - வலியோன், தலைவன்; மகன் - படலஆள், வீரன்; மட்டான் - பட்டான், வீர சாவடநை தான்.

தந்தி வர்மனுக்கு முன் ஆண்ட பலலவன் பரமசேசுர வர்மனுடைய ஒன்பதாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி.678) அவனுக்குக் கட்டுப்பட்ட அரி மிறையார் என்பவர் வணோட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்க அப்போது கோவிரர் நாட்டு அரண்மனைக்கு உண்மையாளனாகிய (loyalist) படலாதிகாரி வந்து ஆநிரகைகளைக் கவர்ந்த போது மறேகு சிங்கை எனும் இடத்தல் நிலைபெற்றிருந்த பெரும்படகைக்குக் கவசப்படத்தை தலைவராக விளங்குபவரின் படலஆள் ஐகன் என்பவன் அவ் ஆநிரகைகளை மீட்டு வீர சாவடநை தான்.

பகைவர் எளிதில் அணுகிவிடாதவாறு படகைக்குக் கவசமாக ஒரு படலாணி சியெறப்பட்டதை இக்கல்வெட்டு தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. மறே சிங்கை மாப்படை வணோட்டின் படல ஆகும். கோவிரர் அரண்மனைப் படல இறுதியில் தோற்றதாலயே ஐகன் வீர சாவடநை தபின்னும் அவனுடன் வந்த பாரமதாயரின் படலஆள்களால் ஆநிரயை மீட்க முயின்றது. கோயில் என்பது கோவில் என பிரித்துக் காட்டப்பட்டது உள்ளது. தொடக்க காலத்தில் கோயில் என்ற சொல் அரசனின் வீடு என்ற பொருளிலயே வழங்கியது. இக்கல்வெட்டு குறிக்கும் இச்சொல்லின் உட்பொருள் அரசன் அல்லது அரச குடும்பம் என்பதாகும். கோயில் பட்டர் என்றால் அரச குடும்பத்திற்கு விசுவாசமான படலாதலைவர் (person loyal to palace) என்று பொருள். சிங்கையை இன்றைய சிங்கம் எனலாம்.

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

வலேஐர் மாவட்டம் திருப்பத்தூர் வட்டம் மடவாளம் எனும் ஊரில் 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நடுகல் கல்வெட்டு இது. (தொல். வ. அர., பக். 146)

கோவிசயை ஈச்சுர பரமற்கி / பதிநொன்றாவது மறைறம்பள் / ளிப் பசுகுக் கொண்ட ஞான்று / - - - யார் சவேகர் வளெள்ளை ஏறனார் தொறு இடுவித்துப் பட்ட / தொ - - - பா / ழ் ஆள் வார் / மக்கள்

சவேகர் - படவை ரன்; இடுவித்து - விடுவித்து; மக்கள் - மகன் எனும் பொறுப்பு உள்ள படவை அதிகாரி

பரமசேச்சுர வர்மனாகலாம் இவர் எனக் கருதப்படும் ஈச்சுர வர்மனின் பதினொன்றாவது ஆட்சி ஆண்டில் மறைறம்பள் ளி எனும் ஊரின் பசுநிரகைகை பகைவர் கவர்ந்த போது (பயெர் சிததை) சிறற்றசரின் படவை ஆள் வளெள்ளை ஏறன் என்பவன் பசுநிரகைகை மீட்டு விடுவித்து வீரசாவடநைதான். அவனுக்கு தொ(ககை) பாழ் ஆள்வான் என்பவனுடைய மகன் பொறுப்பு அதிகாரி இந் நடுகல்லை நிறுத்தியவன். வளெத் தொக்கை பாழ் ஆள்வான் பயெர் சிததை சிறற்றசரின் ஆளுகையை ஏற்றவன் ஆகலாம்.

தமிழின் நான்காம் வறேற்றுமனை ஆன 'கு' பரமன் என்ற சொல்லில் 'கி' எனக் குறிக்கப்பட்டவது பண்டு மக்கள் வழக்கில் அது சில பகுதிகளில் 'கே' என்றும் 'கி' என்றும் சிறு அளவில் வழங்கி இருக்கலாம் என்ற ஊகத்திறகு இடம் அளிக்கின்றது. மக்களின் இந் தொச்சை வழக்கே கண்டதிலும் தொலுங்கிலும் சமெமனை வழக்காக இன்று நான்காம் வறேற்றுமனைக்கு ஆளப்பட்டுகின்றன என்பது நோக்கத்தக்கது.

தரூம்புரி மாவட்டம் தரூம்புரி வட்டம் அனுமந்தபுரம் எனும் ஊரில் 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (தொல். வ. அர., பக். 147)

கோவிசயை ஈச்சுரபரமற்கி / யாண்டு பதினழேழாவதன் / கட்காட்டிறகைகள் சயெிக்க வரசர் / மாற்றுடைசென்று தான் அறுபட்டான் / காட்டிறகைகள்

மாற்றுடை - மாறு வடேம்; அறு - வட்டுப்பு

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

ஐசுசுர வர்மனுடயை பதினழோவது ஆட்சி ஆண்டில் பல்வனுக்குக் கீழ்ப்பட்ட அரசன்கள் காட்டிறகைகள் போரில் ஈடுபட, தன் அரசனான கள் காட்டிறகைகள் போரில் வறெறி பறெுவதற்காக அவரைப் போல் மாறு வடேம் பிண்டு பகவைரால் போர்க்களத்தில் சிழ்ப்பட்டு அவரால் வட்டெட்டபட்டு வீரசாவடைந்தான் காட்டிறகைகள் என்பவன்.

காடூ + இறவை என்பது காட்டை ஆண்ட அரசன் என்று பொருள் தருகின்றது. இந்த காட்டிறகைகள் என்பவன் அரசன்கள் காட்டிறகைகளின் தம்பியாவபோ அல்லது உறவினனாகவபோ இருக்கலாம். ஜயம் என்ற சமற்கிருதச் சொல்லை மலமாகக் கொண்டு உருவான ஆன்செயிக்க என்ற சொல் வல்ல என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு மாற்றாக இங்கு ஆளப்பட்டுள்ளது. இக்கலப்பு இவர்கள் அரசுக்கும் பத்தவர் என்பதால் ஆகலாம். முகரம் இயல்புக்கு மாறாக இங்கு இரட்டித்து உள்ளது.

தருமபுரி மாவட்டம் தருமபுரி வட்டம் அனுமந்தபுரம் எனும் சிறற்றூரில் மலே உள்ள கல்வெட்டு நிகழ்வுடன் தொடர்புடையது இந்நடிகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (குலால். வலே. அர., பக். 147)

கலவிசயை / ஐசுசுர பரூம் / ற்கியாண்டு பதினழோவது / ன்கட்கணயைபர் மாற்றுடபை / டத்தான் அறுபட்டான் காட்டிறகைகள் சவேகன் பித்தர் சாத்தன்

படூ(பட) - தலோன்று; பட்டான் - வீரசாவடைந்தான்

ஐசுசுர வர்மனுடயை பதினழோவது ஆட்சி ஆண்டில் கள் கணயைபர் அரசர் போர்க்களத்தில் மாறுவடேத்தில் தலோன்றவலே காட்டிறகைகளின் படவை ஆள் பித்தர் சாத்தன் என்பவன் இதனால் மதிமயக்கமுற்று பகவைரால் சிழ்ப்பட்டு வட்டெட்டுண்டுவீரசாவடைந்தான்.

மலே உள்ள இரு கல்வெட்டுகளயும் ஒப்புநலகக்கள் காட்டிறகைகள் போல் மாறுவடேத்தில் காட்டிறகைகள் போர்க்களத்தில் போர்புரிந்தது போல் எதிரணியின் அரசன்கள் கணயைபரணும் மாறுவடேத்தில் போர்க்களத்தில் தலோன்றியதால் அவனவை எளிதில் அறிய முடியாமல் தலேத தலே அவனுடயை படவை ஆள்களிடமலே சிக்கிப் பித்தர் சாத்தனும் காட்டிறகைகளும் வட்டெட்டுபட்டு இறந்தனர் என ஓருவாறு ஊக்கிக்க

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

வடேனுக்கு அடியான வியமன் எனபவன் அவ் ஆநிரகைளமீ ட்டு வீ ர சாவடநைத் தான் .

புராண கருத்துகள் குமுகத்தில் வரேன நியுதற்கு சான்றாக சிற்றரசனுக்கு சந்திரசகேரன் என்ற சமற்கிருத பெயர் அமநைது உள்ளது. வியமன் என்ற பெயர் இகர > எகரமாகத் திரிந்து வமேன் என ஆகி ஆந்திர நாட்டில் வழக்கென்றியது.

தமிழில் பெயர் ஈறாக அன் மட்டும் அல்லாமல் அல், அம் ஈறுகளும் வழங்கின. அவ்வாறு வழங்கிய தங்கள் வழி வந்த ஒரு கொரிய வநேதன் பெயர் **Beoleum BC 1661 - 1610** > விய்யல் இயம் > விய்யன் இயன். வியமன் 'மன்' ஈறு பெற்ற விய்யன் ஆகும்.

விழும்புரம் மாவட்டம் விழும்புரம் சஞ்சி சலெல்லும் சாலையில் விழும்புரத்திற்கு 6 கி. மீ . வடக்கே அமநைதுள்ள ஏரியின் தலமைடகை கு முன் நடப்பட்டுள்ள பலகைக் கல்லில் இந் நடுகல் வெட்டப்பட்டது உள்ளது. (நடூ. பக் .470) / [விசய வணுகோபால், பாண்டி, த. தொ. க. இதழ். பக். 15]

பிரயைகம் யெறிந்த / க் கால்லப் போரூட்ப / ட்டான் தரூக்கால்லா / ரு மகன் நீ லகண்ட(ரசை) / ன் கல்

கால்லர் - காலாட்டை (Infantry); தரூக்கால்லார் - தரூக் காவல் மறேக்கொள்ளும் காலாட்டை தலைவர்

பிரயைகம் என்ற இடத்தை அழித்த காலாட்டையின் போரில் தரூக்காவல் மறேக்கொள்ளும் காலாட்டைத் தலைவரின் மகன் நீ லகண்ட அரசன் வீ ரசாவடநைத் தான். அவன் நினைவில் நட்ட நடுகல் இது.

பண்டு நகரங்களின் தரூக்காவலுக்கு காலாட்டையே ஈடுபடுத்தப்பட்டது. அவ்வாறான ஒரு படை பிரயைகம் என்ற இடத்தில் போரில் ஈடுபட்டு அதை அழித்து உள்ளது. இது நகர் முற்றுகளைப் போர ஆகலாம். அப்போரில் அப்படையின் ஒரு ஆள், இதாவது, அரசைப் பொறுப்பில் இருந்த நீ லகண்டன், படதைத் தலைவரின் மகன் இறந்துள்ளான். எளியோரும் அரசை ஆகி உள்ளனர் என்பதற்கு நீ லகண்டன் ஒரு சான்று. கல் வெட்டில் அரசன் பெயர், ஆட்சி ஆண்டு குறிப்பிடாமல் உள்ளது. இக்கல் வெட்டு தமிழ் பிராமியில் இருந்து வட்டெழுத்து பிரியும் காலகட்டத்து எழுத்து

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

பொறிப்பில் உள்ளது, மயெழுத்து புள்ளிகளுடன் உள்ளது. எனவே விஷ்ணு வர்மனின் இரூபப்படி கல்வெட்டிற்கும் முந்தையது இது எனலாம். இதை 3 - 4 ஆம் நூற்றாண்டினது எனக் கொள்ளலாம்.

தருமபுரி மாவட்டம் தருமபுரி வட்டம் கொளகத்தூர் எனும் ஊரில் வட்டெழுத்து பொறிப்பு உள்ள நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (கிரு.மா. கல். 86/1974)

மாந்த பருமற்கு இரபத்திரண்டா / வது வரி ஊரி நாட்டவர கரு இரூம்புரணை / சாத்தன்னோ / டு கற்றொறு / கொள்ளுட்ப / ட்டாரு கல்

கற் - கன்று; கொள்ளுட்ப - கவர்தலில்; கல் - நடுகல்

யாருக்கும் அடங்காமல் தனி ஆட்சி சலுத்திய மாந்த வர்மனுககு இரூபத்திரண்டாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 728) வரி ஊர் நாட்டவரான கரு இரூம்பொறணை சாத்தன் எனப்பவனோடு சேர்ந்து கன்றையும் ஆநிரயையும் கவரும் போது எதிரணிப்படை நடத்திய காப்புப் போர் தாக்குதலில் வீர சாவடைந்தான் பெயர் குறிக்கப்படாத படவீரன்

இதில் இடம்பெறும் ஆள் பெயர்களான நோக்க இவர்கள் சேர மரபினரோ என ஐயம் ஏற்படுகின்றது. ஒரு சப்பானிய வந்தன ஈமப் (Posthumous) பெயர் Montoku 850- 858 CE > மாந்தக்கு (மாந்த + அக்கு) எனும் தமிழ்ப் பெயர்

000000 000000 000000

கங்கர் மூதலில் பல்லவருக்குக் கட்டுப்பட்ட மன்னர்களாயும், பின்பு பரேசுச் சோழருக்குக் கட்டுப்பட்டவராயும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் சில போது பல்லவருடனும் பெரும்பாலும் பாணர் நுளம்பருடனும் போரிட்டும் உள்ளனர். தருமபுரியின் தகடூர், சங்கம் பகுதிகளில் ஆட்சி சலுத்தி உள்ளனர். இவர்களைய நடுகற்கள் இரூபத்து ஐந்திற்கு மலே கண்டறியப்பட்டு உள்ளன.

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

தருமபுரி மாவட்டம் ஊத்தங்கரை வட்டம் நவலகை எனும் ஊரில் வட்டமெழுத்து பொறிப்பு பற்றி நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது (தரும. கல். 1974/61)

ஸ்ரீ சிவமார பருமற்கி யாண்ட மஹாவது / கந்தவாணணாதியரையர் புறமலகை நாடாள் / வாண பரமமன் கட்டல் லெறிந்த ஞான ஞா சாத / வப்பன் / னார்படை / த்தன் கொட்டி / டி உண்ணி / பட்டான்

தன் - தன்னை; கொட்டி - அடித்து

கங்கமன்னன் முதலாம் சிவமாறனின் மஹாமம் ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 682) அவனுக்கு அடங்கிய சிற்றரசன் கந்தவாண அதிரையன் புறமலகை நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்க அப்போது வாணபரமமன் கட்டல் எனும் தீர்த்தமலகையை அழித்த போது சாதவப்பன் என்பவனுடைய படையை தன்னையடித்து வீழ்த்த உண்ணி என்பவன் வீரசாவடையாள்.

வாண பரமமன் வாணமன்னனாக இருக்கலாம். உண்ணி என்ற பெயர் எகிப்திலும் வழங்கி உள்ளது. அங்கு ஐந்தாம் ஆள்குடியில் ஒரு மன்னன் பெயர் Unas also referred as unis > உண்ணி.

தருமபுரி மாவட்டம் அரூர் வட்டம் கணப்பனூர் எனும் ஊரில் வட்டமெழுத்து பொறிப்பு உள்ள 8ஆம் நூற்றாண்டு நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (தரும. கல். 47/1973, பக். 7)

ஸ்ரீ சிவமார / பருமற்கு யாண்டு நாற்பத்தழுவது கந்தவாணதி அரசை புறமலகை நாடாள் / அவர் மகனார் தளிய நி(ஓர்) ஆர் சவேகர் வாணிக / ச்சடனார் வட்டக்கியார் கட்டல் (வந்துவிட) அவர் / மஹே ஆனயாடி நின்று சென்று பட்டார்

ஆனயாடி - யானைமலை அமர்ந்து போரிட்டு; நின்று - இருந்து; சின்று - நீங்கி

கங்கமன்னன் முதலாம் சிவமாறனின் நாற்பத்தழுவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 726) அவருக்கு அடங்கிய கந்தவாண அதிரைசர் புறமலகை நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் வளையில் அவருடைய மகன் தளிய நிஓர் ஆர் உடைய படையை தலைவர்

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

வாணிகச் சடையைன் என்பவன் கட்டல் எனும் தீ ர்த்த மலையை ஆளும் வடெட்டக்கி என்பவன் வநேறிடம் சனெறுவிட்டுத் திரும்பி வந்து விட அவன் மலே யானமை து அமர்ந்து போர் புரிந்து (காயம் ஏற்பட்டதால்) போர்க் களத்திலிருந்து நீ ங்கி பின்பு வீ ரசாவடநை்தான் .

வடெட்டக்கி வனெற்றான் வாணிகச் சடையைன் தோற்றான் . வநே்தன் ஆணையை ஏற்று சடையைன் வடெட்டக்கி மலே போர்த் தடொடுத்தான் போலும் . யானபைப் போர் குறித்த அரிய பதிவு இது எனலாம் .

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் கிருஷ்ணகிரி வட்டம் காவரேயப்பட்டினம் அருகே உள்ள சந்திரில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட வட்டமொழுத்து பொறிப்பு உள்ள நடுகல் கல்வெட்டு தரமபுரி அகழ்வகைப்பகத்தில் வகைக்கபட்டு உள்ளது. (கிரு. மா. கல் . 74/2005)

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ / கட்டானபரமற்கு யாண்டு முப்பதாவது பெரும் பாணி / ளவரசைர் எயிநாட்டு சந் / திரபுரம் எறிந்த ஞான்று ப / ட்டார் (மிணலார்) சடேட்டனார்

எறிந்த - அழித்த; ஞான்று - அப்போது; பட்டான் - வீ ர சாவடநை்தான்

கங்கமன்னன் ஸ்ரீ புருஷன் எனும் கட்டானபரமருடைய முப்பதாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 758) பெரும் பாண் இளவரசைர் எயில் நாட்டுப் பகுதியான சந்திரபுரம் எனும் சந்திரை அழித்த போது ஏற்பட்ட போரில் மிணலார் சடேட்டன் வீ ர சாவடநை்தான் .

சடேட்டன் என்ற பெயர் இகர ஈறு பெற்று சடேட்டி எனவும் , உகர ஈறு பெற்று சடேட்டு எனவும் வழங்கும் . சடேட்டு என்ற பெயர் கொண்டோர் வட ஆர்க்காடு பகுதியில் இன்றும் உள்ள . தனே அருகே உள்ள ஓர் ஊர் பழனிசடேட்டி பள்ளி . எகிப்தில் 6 ஆம் ஆள் குடியில் ஓர் வநே்தன் பெயர் Seti > சடேட்டி என்பது . துருக்கியின் திராய் நகர அரச குடியில் ஓர்வர பெயர் Zetes > சடேட்டி என்பது .

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம் கிருஷ்ணகிரி வட்டம் சந்திரர் எனும் ஊரில் வட்டமொழுத்து பொறிப்பு பெற்ற நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (கிரு. மா. கல் . 71/2005)

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கட்டானை பரமற்கி யாண்ட நூற்பத்தனைத் தாவது பரமும் / பாணிளவரசைர்
வளோல நாடாள பரமுகை கலியட / க்கியார் சவேகன் கட்டிய விச்சன் / புலிக் குத்திப்
பட்டான்

குத்தி - ஆயத்தால் குத்திக் கொன்று; பட்டான் - புலியிடம் காயம் பட்டு இறந்தான்

கங்கமன்னன் ஸ்ரீ பரமுகன் எனும் கட்டானை பரமனுடைய நூற்பத்தனைத் தாவது
ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 773) அவருக்கு அடங்கிய பாணன் பரமும் பாண இளவரசைர்
வளோல நாட்டை ஆள அவருக்கும் அடங்கிய பரமுகை ஆளும் வளே கலியடக்கி
என்பவருடைய படையுள் கட்டிய விச்சன் என்பவன் ஊரில் புகுந்து அச்சுறுத்தி வந்த
புலியை ஆயத்தால் குத்திக் கொன்று தானும் காயம் பட்டதால் வீரசாவடைந்தான்.
கலியடக்கி என்றால் போர் அடக்கி என்று பொருள்.

தரமபுரி மாவட்டம் அரபர் வட்டம் சின்னாங்குப்பம் எனும் ஊரில் வட்டழைத்து
பொறிப்பு உள்ள நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (தரம. கல். 18/1973)

ஸ்ரீ சிரீ பரமச பரமற்கு - - - - / தாவது பிருணிதுவியார் புறமலை / நாடாள மழைபிர்த்
தொருக் கொண்ட ஞா / ன்று சரூப்பச் சடையன் பட்டான்

கங்கமன்னன் ஸ்ரீ பரமுக பரமன் ஆட்சி ஆண்டு சிதனைத்து உள்ளது. அவருக்கு
அடங்கிய பிருணிதுவி என்பவன் புறமலை நாட்டை ஆளும் காலத்தில் அவருடைய
படையினர் மழைபிர ஆநிரகைகளை கவர்ந்த போது அங்கத்து காவல் படையினரால்
தாகக் கப்பட்டு சரூப்பச் சடையன் என்பவன் வீரசாவடைந்தான். கல்வெட்டியலார் ச.
கிருஷ்ணமபிர்த்தி பிருதிவிராயர் என படித்து உள்ளார்.

தரமபுரி அகழ் வபைப்பகத்தில் பட்டுத்தான்கொட்டாய் எனும் ஊரில் இருந்து
கொண்டுவரப்பட்ட நடுகல் கல்வெட்டு. (தரம. நடு. அகழ். பக். 27)

சிரி பிரிதி கங்கதி கட்டானை பரம / மற்கு யாண்ட நூற்பத்தாவது கோவபிர / சிங்க / வரம / ராள
அவர் சே / வகர் கி / ளகன் பாடி / படவை வாணிகத் தாமமர் / துறா மீட்டுப் பட்டான்.

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

ஸ்ரீ கோமாறஞ் சடயைர்க்கு யாண்டு இரூபத்து மபின்று / அவ்வாண்டு மலலை நாட்டு
 சடயைங் கருநந்தனார் / மறே படபைய அருவி ஊர்க் கோட்டை அழித்து / நன்று
 செய்து படார் / பெருநசேசுறத்து எட்டி மண்ணனாயின மங்கல ஏனாதிகள் வீட்டு /
 கோயிற சவேகரிருவர் அவனிலோருவன் / றொண்டை நாட்டு பிந்தண மலி வினயைந்
 தொழ சபிரன் / ஓருவன் பரேயேற் குடிச் சாத்தனக்கன்

நன்று - பெரிது, சிறப்பு, நல்லது; எட்டி - சட்டி(ச் + எட்டி), வணிகன், அரசன் வழங்கும்
 ஓரு பட்டம்; கோயில் - அரண்மனை

பாண்டியன் மாறன் சடயைன் எனும் பராந்தக வீரநாராயணன் (கி.பி. 866 - 911) உடயை
 இரூபத்து மபின்றாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 889) மலலை நாட்டை ஆளுகின்ற சடயைன்
 கருநந்தன் மீது படபைய அருவி ஊர்க் கோட்டையை
 பெருநசேசுரம் எனும் ஊரை ஆளும் சட்டி மன்னனான மங்கல ஏனாதி என்பவனுடயை
 அரண்மனையில் காவல்பணி செய்யும் படபை தலைவர்களான தொண்டை நாட்டின்
 பிந்தண மலியைச் சேர்ந்த வினயைன் தொழ சபிரன் என்பவனும் மற்றொருவன் பரே
 யில் குடியைச் சேர்ந்த சாத்தனக்கன் என்பவனும் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து அழித்து
 பெருஞ் செயல் புரிந்து வீரசாவாயினர்.

சடயைன் கருநந்தன் சேர்நாட்டின் மலலைநாட்டை ஆண்ட ஆய் மரபு மன்னன். மங்கல
 ஏனாதி பாண்டியனுக்குக் கீழ்ப்பட்டு பெருநசேசுரம் எனும் கழுகு மலபை பகுதியை
 ஆண்ட சிறு அரசன். இவன் சார்பில் போரிட்டு மாண்ட இரு மறவர்களும் வட தமிழ்
 நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பல்லவர் ஆட்சிப் பகுதி
 நடிகர்களில் உள்ள சொற்களும் பாண்டியர் நடிகல் சொற்களும்
 வேறுபட்டிருக்கின்றன. இக்கல்வெட்டில் உள்ள மொழி அமைப்பு இக்கால உள்ள
 மொழி அமைப்பு போலவே இருப்பது நோக்கத்தக்கது.

தமிழ் முன்னோரே கொரிய நாகரிகத்தை அமைத்தனர் என்பதற்கு சான்றாக சபிரன் என்ற
 தமிழ்ப் பெயரைக் கொண்டு ஓரு மன்னன் ஆண்டுவள்ளான். தங்கன் வழிவந்த ஓரு
 கொரிய மன்னன் பெயர் Churo BC 1062 - 997 > சபிரன்). அதே போல் தன் அமெரிக்கப்
 பெருவின் இன்கா நாகரிகத்தில் ஓரு மன்னன் பெயர் Manco Ca'pac I 1200 AD > மங்க
 காப்பக் (கன்). மங்கன், மங்கலன் ஆகியன பண்டு வழங்கிய தமிழ்ப் பெயர்கள். ஓரு
 இரண்டாம் நிலை Chouchi அரசின் சீன வேந்தன் பெயர் Yang Nandang 429 -441 AD >
 யாண்டை நந்தன் என்பது. சீனத்தில் ன் > ன் எனத் திரியும்.

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

ஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ

தரூமபுரி மாவட்டம் ஊத்தங்கரவை வட்டம் கொண்டம்பட்டி எனும் ஊரில் வட்டமெழுத்துப் பொறிப்பில் 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (தரூம. கல். 6/1972, பக். 78)

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ சகரயாண / டு நுளம்ப வீ ர சோழன் ஆளா நிற்க தள் / ளப்பாடி ஊர் ஏறிஞ்சு கன்று காலி கொண் / டு போகா நிற்க கொட்டு பிசல் சன்றோ பட்தான் / உதப்பியார் உடைய னுங்கிலன் தொண் / டயன் மகன் மிக் கயன்

சகரயாண்டு - சக ஆண்டு; ஆளா நிற்க - ஆள; ஏறிஞ்சு - அழித்து; காலி - பசு, ஆநிரை; போகா நிற்க - போக, சிலை; கொட்டு பிசல் - திருச்சண்டை [street fight, skirmish], பிசலோடு

சக ஆண்டு எத்தனை என்று குறிப்பிடவில்லை. போசளனான நுளம்ப வீ ர சோழன் ஆண்டு கொண்டிருக்க அவன் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட தள்ளப்பாடி எனும் ஊரை அழித்து அவ்வூர்க்களையும் ஆநிரைகளையும் பகைவர் கவர்ந்து கொண்டு போக அதைத் தடுக்க நிகழ்ந்த திருச்சண்டையில், பிசலில் உதப்பியாரைச் சேர்ந்த நுங்கிலன் தொண்டயன் என்பவனுக்கு மகன் மிக் கயன் என்பவன் வீ ர சாவடநைந்தான்.

வீ ர சோழனை தமிழ்நாடு தொல்லியல்துறை போசளன் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இதில் ஆளா நிற்க, போகா நிற்க ஆகிய சொற்றொடர்கள் எதிர்மறையான சொற்பொருளில் குறிக்கப்பட்டு உள்ளன. மகேசிகோவின் மாயப்பன் நாகரிகத்தில் ஒரு மன்னன் பெயர் Mooch Cocom 1203 - 1211 AD > மிக் (அன்) க்கம்.

ஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ

சோழர் கால நடுகற்களில் செய்திகள் நீண்டதாயும் வட்டமெழுத்து ஒழிந்து தமிழ் எழுத்து பொறிப்பு பெற்றுதாயும் ஒப்பீட்டில் பலலவர் கால எழுத்தும் முறை, சொல்லாட்சி ஆகியவற்றினின்றும் மாறுபட்டதாயும் உள்ளன. சோழர் ஆட்சியில் தமிழகத்தில் வட்டமெழுத்து கைவிடப்பட்டது.

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

வலேஐர் மாவட்டம் குடியாத்தம் வட்டம் கீழ் முட்டுகஐர் எனும் ஊரில் தமிழ்
எழுத்தில் 10 ஆம் நஐற்றாண்டு நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (E. I. Vol 4, Pg. 179)

ஸ்ரீ மதிரைகொண்ட கோப்பரசேரிபன் / மர்கு யாண்ட இருபத்தொன்பதாவது
பெருமான / பிகளான் முக்குட்டஐர் தோறு / (கொள்)ளமீ (ட்டுப்)பட்டா / ன் வடு(ந) /
(வா)ரண்ட (வா)ரதன் தா / ண்டன்

பாண்டியனை வனென்று மதுரையைத் தன் ஆட்சியின் கீழ் கொண்ட கோப்பரசேரியான
முதலாம் பராந்தகச் சோழனின் இருபத்தொன்பதாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 936)
பெருமானபிகளால் முக்குட்டஐர் ஆநிரைகள் கவரப்பட அவற்றை மீட்டு
வீரசாவடநைதான் வடுந வாரண்டன் மகன் வாரதன் தாண்டன் என்பவன்.

வடுந என்பது வடுக என்பதாக இருக்கலாம். வார, வாரத ஆகிய தமிழ்ப் பெயர்கள்
எதியோபிய நாகரிகத்திலும் பரவி உள்ளன. ஒரு எதியோபிய மன்னன் பெயர் Tsawi Terhak
Warada Nagash 730 - 681 BC > சவ்வி தரேகாக் (அன்) வாரதன் நக்கன்).

வலேஐர் மாவட்டம் குடியாத்தம் வட்டம் கீழ் முட்டுகஐர் எனும் ஊரில் தமிழ்
எழுத்தில் 10 ஆம் நஐற்றாண்டு நடுகல் இன்னொன்று உள்ளது. (E. I. Vol 4, Pg. 179)

ஸ்ரீ / மதிரைகொண்ட கோப்பரசேரி வந்தமர்கு யாண்ட முப்பத்து
இரண்டாவது வடகரை முக்குட்டஐர் கு / மாரந்தைபுழ / (ல)ப்பன்பு / லிக்குத்தி / ன
கரணா / டு

குமாரன் - மனைதன் (son of the soil), குத்தி - ஆயத்தால் குத்திக் கொன்று; கரணாடு -
ஆற்றங்கரணை

முதலாம் பராந்தகச் சோழனுடைய முப்பத்து இரண்டாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 939)
பாலாற்றின் வடகரையில் அமைந்த முக்குட்டஐர் எனும் ஊரில் புகுந்தபுலியை
அவ்விரின் மனைதன் (குமாரன்) அந்தைபுழலப்பன் என்பவன் அப்புலியை
ஆயத்தால் குத்திக் கொன்ற ஆற்றங்கரையில் அமைந்த ஊர் இது. அவன் இறந்தது

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

பற்றி கல்வெட்டில் குறிப்பு இல்லை. அவன் வீரம் மட்டும் மச்சிக் கிறப்பட்டு உள்ளது. அத்தகையோன் ஊர் இது என ஊர்ப்பெருமையே கல்வெட்டில் விஞ்சி நிற்கின்றது.

நாமக்கல் மாவட்டம் காளிப்பட்டி பெருமாள் கோவில் அருகே கிணற்றோரம் உள்ள 10 ஆம் நெற்றாண்டு நடுகல். (ஆவ. இதழ் 7, 1996, பக். 29)

மதிரை கொண்ட கோப்பர - - - - / கொடுக்க / மங்கலத் / திராழ்வான் / சடையமரைய / ன்
காலி கொ / ள்ள மகனை / ச் சமேஞ் செய்து / எதிரே / ய் நட / ந்து / சனெ / று பட்டா / ன் ச /
டை / ய மரைய / யன் மகன் / ஆரைய / யன் / ஆயி / ரவன் / கல் பொ / றிப் / பிச் / சான் / தந் /
தயைய / ரசை / சாத்தி

ஆழ்வான் - ஆள்பவன்; காலி - பசு, ஆநிரை; கொள்ள - கவர்; சமேம் - ஏமம் [ச் + ஏமம்],
காப்பு; கல் பொறிப்பி - நடுகல் நிறுத்தி கல்வெட்டு பொறித்து; சாத்தி - ஒருவர் பெயர்
நிலைத்திருக்கும் நோக்கில் அவர் நினைவாக ஒன்றைச் செய்தல் (செ. சொ. பி)

முதலாம் பராந்தகனின் (907 - 953) ஆட்சி ஆண்டு சிதைந்து உள்ளது. கொடுக்க
மங்கலத்து ஊரை ஆளும் சடையமரையன் என்பவன் பகைவர் ஆநிரைகளைக் கவரும்
போது அதைத் தடுக்க ஏற்பட்ட போரில் தன் மகன் மலே நிகழ் இரூந்து தாக் குதலில்
இரூந்து அவனைப் பாதுகாப்பாக அனுப்பி அவன் உயிர் காத்து தான் பகைவர்க்கு
முன்னே சனெறு போரிட்டு அதில் தாக் கப்பட்டு வீரசாவடைந்தான். தன்னகை
காகத் தன்னுடைய இன்னுயிரையும் ஈகம் செய்த தந்தையின் பெயரை நிலைக்க
வகைக்கும் நோக்கில் மகன் ஆரையன் ஆயிரவன் நடுகல் நிறுத்து தந்தையின்
ஈகத்தை அதில் எழுத்தில் பொறித்தான்.

வலேபர் மாவட்டம் குடியாத்தம் வட்டம் வெங்கட்டூரில் தமிழ் எழுத்து பொறிப்பு உள்ள
நடுகல் கல்வெட்டு உள்ளது. (ஆவ. இதழ் 5, 1995, பக். 16/17)

வீரபாண்டியனைத் தலைகொண்ட கோப்பரகச்சேரி / பன்மற்கு யாண்டு மின்னாவது
செங்குன்றத்து / தமீம்படையப்பர் சாத்தயன் திருவிறல் சோள / நெர் ஊழிஞ்சி தொறுக்
கொள்ள கொட்டுப்பி / சல் போய் தொறு மீட்டுப்பட்டான்

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

தமம்பு அடபைப்பு - வாயில் [gateway] அடபைப்பு, கிடாட்டு பசல் - தரூசு சண்டை, பறாை அடித்து போரூக்சு சலெவது

வீ ரபாண்டியனின் தலகைகொண்ட கோப்பர கசேரியான ஆதித்த கரிகாலசு சோழனுடயை மனறாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 953) சலெங்குன்றத்தில் அடங்கிய தமம்படபைப்பில் வாழும் சாத்தயயன் தரூவஹல் எனபவன் சோழனஹை அழித்து ஆநிரகைளபை பகவைர கவரந்து விட அததைத் தடாடர்ந்து ஏறபட்ட பசலில் பங்குகொண்டு ஆநிரகைளபை மீட்டு வீ ர சாவடநை தான .

தரூவஹல் உடன் பட்டான் / முத்தரயைன் தும்பன்

அதே தடாறூப் பசலில் தரூவஹல் எனபானுடன் சரேந்து பாரிட்டு முத்தரயைன் தும்பன் எனபவன் வீ ர சாவடநை தான

வீ ரபாண்டியனதைத் தலகைகொண்ட கோப்பர கசேரி / பன்மற்கு யாண்டு மனறாவது சலெங்குன்றத்து தமம்ப / டபைப்பர் விக்கிரமதித்தனாகிய தினம் சடெட்டி மகன் / சாத்தயன் சோளனஹர் ஊழிஞ்சு தடாறூக்சு கொ / ள்ளக் கிடாட்டுபசல் பாயத்து தடாறூ மீ / ட்டுப் பட்டார்

சோழன் ஆதித்த கரிகாலனுடயை மனறாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 953) சலெங்குன்றத்தில் அடங்கிய தமம்படபைப்பில் வாழும் விக்கிரமதித்தனாகிய தினம் சடெட்டி எனபவனுடயை மகன் சாத்தயயன் எனபவன் சோழனஹை அழித்து ஆநிரகைளபை பகவைர கவரந்து விட அததைத் தடாடர்ந்து ஏறபட்ட பசலில் பங்கு கொண்டு ஆநிரகைளபை மீட்டு வீ ர சாவடநை தான

சாத்தயன் உடன் பட்டான் அடியா / ன் ஊர்பரே(ய)ன் முத்தர(ய)ன் காரி

அதே தடாறூப் பசலில் சாத்தயயன் உடன் அவனுடயை படபைஆள் ஊர்ப்பரேயன் முத்தரயைன் காரி எனபவன் வீ ர சாவு அடநை தான . ஓரே பசலில் ஆநிரகைளபை மீட்க நாலவர மடிந்த சயெதி தனித் தனியே வடெட்ப்பட்டுள்ளது எனபது அந்நாலவரூக்சும் தனித் தனியே மதிப்பு சயெய்ப்பட்டதைக் குறிக்கின்றது. தரூவஹல் பயெர் முத்தரயைன் தும்பன் கலவடெட்டில் குறிக்கப்பட்டிருப்பதில் இரூந்து அவன் தரூவஹலூக்சு

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

தருமபுரி மாவட்டம் அரபுர் வட்டம் கரெஹோடஹள்ளி எனும் ஊரில் தமிழ் எழுத்து பொறிப்பில் ஒரு நடுகல் கல்வெட்டு அறியப்பட்டுள்ளது. (தரும. கல். 139/1974)

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ பரவதசேமும் கங் / கயையும் கிடாரமும் கொ / ண்ட கோப்பர கசேரி பந் / மரான உடயார ஸ்ரீ ரா / ஜநே திர சோழ தவேற்கு / யாண்ட 20 ஆவது நுளம் / ப பாடியாகிய நிகரிலி / சோழ மண்டலத்து / புறமலை நாட்டும் / பாகலப்பள்ளி ஊர் அ / ழிய எதிரே எறிஞ்சு /

பட்டான் வசோலிப் பரே / ரயைர் மருகன் அண்ணயன் மக / ன் பப்பயைன் இவன் மகன் / பாலிதவேன் இக்கல் நிறுத்தி / னான்

எறிஞ்சு - அழித்து; மருகன் - மருமகன்; நிறுத்தினான் - நட்டுவித்தான்

முதலாம் இராஜநே திரச சோழனின் 20 ஆவது ஆட்சி ஆண்டு (கி.பி. 1032) நிகழ்வை ஒட்டி எழுந்த இக்கல்வெட்டு அவன் பரவதசேத்தையும் கங்கயையும் கிடாரத்தையும் வனென்று கைப்பற்றிய வற்றிச் சிறப்புகளாக முதலில் கற்றத் தொடங்குகிறது. (இராசராசன் காலத்தில்) நிகரிலிச் சோழ மண்டலமாக நுளம் பப்பாடி மாற்றப்பட்டதையும் சூட்டுகின்றது. அந்த நுளம் பப்பாடியில் அடங்கிய புறமலை நாட்டின் பாகலப்பள்ளி எனும் ஊர் அழிப்பில் நிகழ்ந்த ஆநிரைப் போரில் ஆநிரைகளை மீட்க பகைவர் படையை எதிர்த்து அழித்து வீரசாவடநைதான் வசோலிப் பரேரையின் மருமகனும் அண்ணயனின் மகனுமான பப்பயையன் எனபவன். இதனை நினைவு கற்றும் வகையில் பப்பயையன் மகன் பாலிதவேன் எனபவன் இந்த நடுகல்லை நட்டுவித்தான்.

அண்ணயன், பப்பயையன், பாலிதவேன் ஆகியோர் நுளம்ப மரபு அரசர்கள். நுளம்பன் ஐயப்பதவேனின் இரூபுதல் வருள் ஒருவன் இந்த அண்ணயன் இவனுடைய தம்பி திலீப்பரசன் எனபவன்.

திருப்பர மாவட்டம் காங்கயேம் வட்டம் பட்டாலிக் கிராமம் எனும் ஊரில் கொங்கு சோழ அரசன் ஆட்சியில் இந்த நடுகல் கல்வெட்டு வெட்டப்பட்டு உள்ளது. (ஆவ. இதழ் 7, 1996, பக். 31)

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ / கோ அபி / மான சோ / ழ ஸ்ரீ ராஜாத் ராஜ தவே / ற்குத் திரு / வழுத்திட்டு / ச் சலெல்லா நின்ற திரு / நாளி யாண் / டு பத்தாவ / து நாயக / விச்சி நாக / ந் சிலம்பி / யநே குறும் / புள்ளரில் எ / ந் மணவாள / ந் காவன் அ / ரயைனைச் / சாத்தி

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

எடும்பு / பிச்சு பிடாரி / கரையில் இ / து ரக்ஷிப்பா / ந் காலிற் பொடி / எந் தலமைலேதிது

திரும்பு எழுத்திடும் - கரையோரம் மடல் எழுதி; சிலைலா நின்ற - நடக்க, நடக்கின்ற; நாயகன் - தலமை, சிறந்தரசன்; மணவாளன் - கணவன்; சாத்தி - ஒருவர் பெயர் நிலைத்திருக்கும் நோக்கில் அவர் நினைவாக ஒன்றைச் செய்தல்; எடும்பித்த - கட்பிய; ரக்ஷிப்பான் - காப்பவன்; பொடி - தபசு

கொங்கும்பு பகுதியை ஆண்ட சோழர்கள் அபிமான சோழ இராசராசனுக்கு கரையோரம் மடல் எழுதி நடக்கின்ற திரும்பு நாளி பத்தாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி. 1090) கும்பு பிள்ளர் தலமை விச்சிநாகன் என்பவனுக்கு மகளான சிலம்பி எனும் நான் என கணவன் காவன் அரையன் என்பவன் பெயர் நிலைத்து இருக்கும் பொருட்டு கட்பிய பிடாரிக் கரையில் இது. இதனை அழியாமல் காப்பவனுடைய கால தபசியை என தலமைலே இடும்பு பிச்சு செய்தவன்.

கும்பு பிள்ளர் வேடும்பு இனத்தவர் ஆவர். மனைவி ஒருத்தி தன் கணவனுக்காக எடும்பித்த நடுகல் இது. அரையன் என்ற பெயர் எதியோபிய நாகரித்திலும் உள்ளது. ஒரு மன்னன் பெயர் El Aryan 3914 - 3836 BC > எல் அரையன். ஒரு சப்பானிய வந்தனின் ஈம்பு பெயர் Kobun 672 AD > காபன் > காவன் என்பது. இவனுடைய இயற்பெயர் Otomo > ஓடமன்).

சித்திரர் மாவட்டம் புங்குளர் வட்டம் நெல்பள்ளி எனும் ஊரில் 10 ஆம் நூற்றாண்டு நடுகல் கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது. (ஆவ. இதழ் 12, 2001, பக். 2)

ஸ்ரீ மாவலிவாண விச்சாதிரரான் / புழலம் மரையர் மகன் ஸ்ரீ கண் / டயையன் முகப்பு வேட்டையில் சேட்டியார் / மகன் இந்தப்பன் அவர் கரையிற்றமன் புலி குத்தி / யப் புலியுந் தானுமுடையே பட்டான் இதுக்குக்கு / டுத்த மண்ணித்தான் க(ங்)கையொ - / (டுகு)மரியிடைய (ய) ச் செய்த பாவங் கொள்வான்

முகப்பு - மதுன்முதல், தொடக்க, முன்; கரையிற்றமன் - கண்காணிப்பில், கண்முன்னே; குத்தி - ஆயத்தால் குத்திக் கொண்டு

வாண மரபு அரசர்கள் சில நடுகல் கல்வெட்டில் மாவலி வாண அரையன் என்ற இவன் பெயர் இடம் பெறுகின்றது. குடியாதம் வட்டம் கொண்டத்திரர் நடுகல் கல்வெட்டில் சக ஆண்டு 932 என குறிக்கப்பட்டவதால் இவன் கி.பி. 1010 இல் ஆட்சி செய்தவன் என அறிய முடிகின்றது. இவனுக்கு விச்சாதிரராய் விளங்கும் புழலம் ம(ன்) அரையன்

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

என்பவனுடைய மகன் ஸ்ரீ கண்டையன் என்பவன் மூதன் மூதலாக வடேட்டைப் பழகும் போது அவனுடன் வடேட்டைக்கு சதேட்டி என்பவனுடைய படையுள் இந்தப்பன் என்பவன் சினைநான். அப்போது திடீர் என்று ஸ்ரீ கண்டையன் கண் காணிப்பில் அல்லது கண்மூன் னே ஒரு பூலி இந்தப்பனை தாக்கி அழிக்க உடனே இந்தப்பன் ஆயத்தால் அதைக் குத்திக் கொல்ல பூலியும் அவனும் என இருவரும் அதே இடத்தில் இறந்தனர். இதற்காக இந்தப்பனுக்கு நயெத்தோர் பட்டி நிலம் கொடுக்க வழங்கப்பட்டது. இந்தக் கொடை மண்ணை அழித்தவன் கங்கைக்கும் குமரிக்கும் இடையே வாழ வோர் செய்த பாவத்தை அனுபவிப்பான் என சாவிக்கப்பட்டது.

Vicchad (विच्छद) என்பதற்கு மானியர் உவில்லியம் சின் ஆங்கில சமற்கிருத அகராதியுள் uncover, unclithe ஆகிய விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. மாவலி வாணராயனுக்குப் போர்ப் பயிற்சியின் போதும், போரின போதும் அணிவிக் கும் காப்புக் கவச ஆடையைக் களைய உதவுபவன் என்று பொருள் கொள்வது பொருத்தமாக உள்ளது. பூழலம் (ன்) அரையைன் ஒரு சிறுசனாகவோ அல்லது படதை தலைவனாகவோ மாவலிவாணராயனிடத்து பணி செய்திருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகின்றது.

தன்னிந்திய வீரக் கற்கள் எனும் நூலுள், 2008, வெ. கசேவராஜ் மறேக்கோல் காட்டி உள்ளது, தரூம்பூரி மாவட்டம் அரூர் வட்டம் குரூம்பட்டி எனும் ஊரில் உள்ள நடுகல் கல்வெட்டு. (தரூ. கல்.1974 / 66)

ஸ்ரீ மாவலி வாண கொட்டி வங்கை மீ டிந்த / ஞானு பூலய மன்னர் பூறமலை நாடாள் / அவர் அடியான் இந்நொட்டைப் பெருவணயன் மகன் மகன் பட்டான் தாழன் அவர்க்கு / நற்றமலை பட்டி தீ ர ஏரிக் கீ ழ் அறு சறூவூ / பரே ஏரிக் கீ ழ் கரூமீ ன் விற்று மண்டட்டி / இது அரமழித் தான் பாதகன்

கொட்டி - அடித்து; வங்கை - வங்கத்து பெரும் பூலி வகை; மடிந்த - சதேத்த; அடியான் - சவேகன், படையுள்; மகன் - படையுள்; கீ ழ் - கிழக்கே; சறூவூ - வயல், அரசன் வழங்கும் நிலக் கொடை; மண்டட்டி(மணை + அட்டி) - தாழ்வான மண் தடூப்பு மடே, மண் தடூப்பு; பாதகன் - துரூகி.

மாவலிவாண ராயனுக்குக் கீ ழ் ப்பட்டிந்து பூறமலை நாட்டை பூலயை மன்னன் ஒருவன் ஆண்டு வரூம் போது அவனுக்கு படதை தலைவனாக விளங்கும் இந்நொட்டைப் பெருவணயன் என்பவனுடைய படையுள் ஒருவனது மகன் தாழன் என்பவன். மாவலி வாணராயன் வடேட்டையில் இருக்கும் போது தாழனை ஒரு வங்கைப் பூலி தாக்கிவிட அவன் வீ ர சாவூ எய்துகிறான். அதே வேளையில் மாவலி வாண ராயன் அந்த வங்கை

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

வலியடக்கியார் எந்த வநேதனுக்காகக் கீழ் ஆண்டார் என்ற செய்தி குறிக்கப்பட இல்லை. ஒருகால் பலலவர் ஆட்சி சிலகாலம் குலநை திருக்கலாம். அப்போது இவர் தனி ஆட்சி செலுத்தியவராகலாம்.

ஐந்தெழுந்தமிழ் நூல்கள் ஐந்தெழுந்தமிழ் நூல்கள் ஐந்தெழுந்தமிழ் நூல்கள் ஐந்தெழுந்தமிழ் நூல்கள் ஐந்தெழுந்தமிழ் நூல்கள் ஐந்தெழுந்தமிழ் நூல்கள்

தமிழ் நாட்டு நடுகல் மரபு போன்றே கருநாடகத்திலும் போரிலும், தொறுப் பிசலிலும் வீரசாவடநைதமறவர் நினைவில் நடுகல் நிறுத்தும் மரபு பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. தமிழ்நாட்டை விட கருநாடகத்தில் தான் அதிக அளவான வீரக்கற்கள் எனும் நடுகற்கள் நிறுவப்பட்டு உள்ளன. 20 வகைத்தான் சற்றொப்ப 2,650 நினைவுக்கற்கள் கருநாடகத்தில் கண்டறியப்பட்டு உள்ளன என **Memorial stones** என்ற தம்நூலுள் **S. Settar** குறித்துள்ளார். மிகப் பழமைவாய்ந்த கன்னட நடுகல் கல்வெட்டு 8 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. தமிழ் நடுகல் கல்வெட்டு போலவே கன்னட நடுகல் கல்வெட்டிலும் வநேதன் அல்லது மன்னன் பெயர், அவன் ஆட்சி ஆண்டு, அவன் கீழ் உள்ள படதை தலைவர் பெயர், போர்பற்றிய செய்தி, அதில் மாண்ட மறவர் ஆகியன குறித்த செய்திகள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். தமிழ்க் கல்வெட்டில் இல்லாத சக ஆண்டு, நாள், நட்சத்திரம் ஆகியனவும் குறிக்கப்படுவது அதன் சிறப்பு ஆகும். இனி, கன்னட கல்வெட்டு செய்தி:

கோலார் மாவட்டம் மூலப்பகல் வட்டம் பரைக்கூர் எனும் ஊரில் 10 ஆம் நூற்றாண்டு எழுத்தமைதி பொறிப்பு கொண்ட நடுகல் கல்வெட்டு. (கல்லெழுத்தில் காலச் சுவடிகள் எனும் நூல் **Dr. சி. சுவாமிநாதன், E.C., Vol. 10, Mulpagal No.23**))

சுவத்திஸ்ரீ மதிரை கொண்ட கொப்பரகசிரி / வர்மமகல வரிஷம் இருபத்தொன்பத்துள் / பையத்தாகூர் ரவிநாடா மாரயம்மா மம்மா / கணிபராமன் துறவந் இக்கிசி அழகி சத்தான் / கல்நாடும் பெர்மமாபிய சாமந்தப்பந் கொட்ட கழநி / ஓக்கண்டுகம் கறையை கிழகலி

வர்மமகல - வர்மர்க்கு; பையத்தாகூர் - இன்றைய பரைக்கூர்; மம்மா - மராமான்; துறவந் - தொறு எனும் ஆநிரையை; இக்கிசி - மீட்டும்; அழகி - குலதைல், பதனழிதல் எனும் பொருளையே அழுகி எனும் செப்பச் சொல்; சத்தான் - பட்டான், வீரசாவடநைதான்; கொட்ட - கொடுத்த என்பதன் கருநாடக வட்டார வழக்கு; கழநி - வயல், உழவு நிலம்; ஓக் - ஒரு என்பதன் தலைங்கு வழக்கு; கண்டுகம் - ஓர் அளவு; கறையை - கரையின், கரையின்; கிழகலி - கிழக்கே

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

பாண்டியனை வனென்று மதுரையைக் கைப்பற்றிய முதல் பராந்தகச் சோழனுடைய இரூபத்தொன்பதாவது ஆட்சி ஆண்டில் (கி.பி.936) பைய்தாகபீர் எனும் இனறையை பரைகபீரில் இரவி நாட்டைச் சேர்ந்த மார அம்ம(ன்) என்பவனுக்கு மராமகன் எனும் படலஅதிகாரியான கணிபராமன் என்பவன் பகைவர் கவர்ந்து சனெற ஆநிரகைளை மீட்டப்போதும் பகைவர் தாக்குதலில் உடல் உருக்கூலநந்து வீரசாவு அடநைந்தான். இதற்காக கல்நாட்டை ஆளும் பரமமான்பி சாமந்தப்பன் என்பவன் நயெத்தோர்ப்பட்டியாக கொடுத்த கழனி ஒரு கண்டுகம் அளவாகும். அது கரகைக்கு (ஆற்றுங் கரையா அல்லது ஏரிக் கரையா என்று குறிக் கப்பட்டவில்லை) கிழக்கே உள்ளது.

கோலார் அன்று சோழர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. கல்நாடு ஆண்ட பரமமான்பி சாமந்தப்பன் என்பவன் அவனுக்கு அடங்கிய சிறுநரசன் ஆகலாம். மாரயம்மன் சாமந்தப்பனின் ஆட்சியை ஏற்ற ஊர்த் தலைவன் அல்லது வளே எனலாம்.

யாழ்பாண அகராதி இக்கு என்பதற்கு ஆபத்து என்றும் இசி என்பதற்கு இழை, வலி என்றும் பொருள் தருகின்றது. ஆக இக்கு+இசி = இக்கிசி என்பதை இடரிலிருந்து இழைத்தல், விடுவித்தல் இதுவது, மீட்டல் என பொருள் கொள்வது சரியானதே. தமிழுக்கே சிறப்பாக உரிய மூகரம் இக் கல்வெட்டில் அழகி, கழனி ஆகிய இரு சொற்களில் பதிவாகி உள்ளது. வருஷம் என்ற சொல்லுக்குப் பின் வரும் சொற்கள் எவையும் சமற்கிருத வழிவந்தவை அல்ல யாவும் தமிழே. ஆனால் செப்பமான வழக்காக அல்லாமல் சிதைந்து வழங்குகின்றன. இததை தமிழ் என ஏற்பது இகழ்ச்சி. இதன் மூலம் 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரை கருநாடக மக்களுடைய பச்சை வழக்கு மொழி தமிழின் கொச்சைத் திரிபான அரதை தமிழ் என முடிபு கொள்ளலாம். இதன் மூலகன் னடம் (proto kannada) என்று கருவதும் தவறு. கன்னடத்தில் கரெ எனப்படும் கர எனும் சொல்லை தமிழக ஊர்ப்புற மக்கள் இன்றும் கரெ என்றே வழங்குகின்றனர். சதெதான் என்பது சததான் என எ > அ திரிபில் வழங்குகின்றது. தமிழின் தொறு துற என திரிந்துள்ளது. 'கு' எனும் தமிழின் நான்காம் வறேற்றுமகன் னடத்தில் 'கே' என வழங்குகின்றது. சில தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் 'கு' என்பது 'கே' எனப் பதிவாகி உள்ளது என்பது தமிழக மக்கள் வழக்கிலும் சிறு அளவில் 'கே' நான்காம் வறேற்றுமயாக வழங்கியது என்பதைக் காட்டுகிறது.

தனென்ற்திய வீரக்கற்கள் எனும் நூலில் வெ. கசேவராஜ் மறேக்கோல் காட்டிய ஒரு கன்னட நடுகல் கல்வெட்டு. (E.C., Vol. X, Cm. no. 69)

Svasti sri kolattura toru gole / sevaga Mudude toruva Ikkisi Sattan / idak amange kottodu ay-gole-kalani

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கொளத்தூர் தொறு கொளி / சவேக மதுடே தொறுவ இக்கிசி சத்தன் / அமங்கே கொட்டொடும் ஐ கொளி களநி

தொறு - ஆநிரை; கொளி - கொளில், கவர்வில்; சவேக - சவேகன் எனும் படவையுள்;
தொறுவ - தொறுவை, ஆநிரையை; இக்கிசி - மீட்டு; சத்தன் - பட்டான், சத்தான்; இதக - இதற்கு; அமங்கே - அவன்கே > அவனுக்கு; கொட்டொடும் - கொட்டுத்தனர்; ஐ - ஐந்து; களநி - வயல், உழவு நிலம்.

இந்த நடுகல் கல்வெட்டில் அரசர் பெயரோ ஆட்சி ஆண்டோ குறிக்கப்படவில்லை. கொளத்தூர் ஆநிரைகளை பகைவர் கவர்ந்து விட்டனர். அதை அடுத்து நிகழ்ந்த மீட்டுப் பிச்சில் அவ்வூரின் படவையுள் மதுடே எனப்பெயர் ஆநிரைகளை மீட்டுவீர் சாவடந்தான். அதற்காக அவனுக்கு (ஊரார்) ஐந்து அளவான கழனியைக் கொடுப்படியாகக் கொட்டுத்தனர். அரசர், ஆட்சி ஆண்டு, போர்க்காரணம் மதுலான செய்கிகள் குறிக்கப்படவில்லை.

இதில் உள்ள அரசைத் தமிழ்ச் சொற்கள் மலேமும் சிதவைவறுவது சவேகன் > சவேகா, கழநி > களநி ஆகிய சொற்களில் விளம்பத்தோன்றுகின்றது. இது கன்னடம் மெல்லத்தனித்தன்மை பெற்றுவருத சூட்டுகின்றது. தமிழின் உடைய எனும் ஆறாம் வற்றோமசைச் சொல்லின் உடைய என்ற முன் இரண்டு ஒலிகள் கெட்டு ய = ய + அ என்ற இறுதி ஒலியில் உள்ள அகரம் மட்டும் தங்கிநிலைத்து கன்னடத்தில் ஆறாம் வற்றோமசை ஆனது எனலாம். எனவே கன்னடம் 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னீடயே ஒரு முழுவளர்ச்சி பெற்ற தனி மொழியாக உருவானது என்று கொள்வதில் தவறு இல்லை. அதற்கு முன் கருநாடகத்தில் அது அரசைத் தமிழாய் (Demi Tamil) இருந்துள்ளது என்பதே உண்மை.

ஐந்தாம் பகுதி - கல்வெட்டுகள் - கல்வெட்டுகள் - கல்வெட்டுகள் - கல்வெட்டுகள் - கல்வெட்டுகள் - கல்வெட்டுகள்

தமிழ்நாட்டு நடுகல் மரபு போன்றே ஆந்திரத்திலும் தலெங்கு நடுகல் மரபு வழங்கி வந்துள்ளது. மொழி வற்றுபாடு தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலும் தமிழ்நாடு, கருநாடக நடுகற்களை முழுவதும் ஒத்ததாக உள்ளது. **Heroes, Cults and Memorials - Andhra Pradesh 300 - 1600 AD, 1994**, என்ற தம்நூலில் சந்திரசேகரரெட்டி என்பவர் இது குறித்து விரிவாக எழுதி உள்ளார். ஆந்திரத்தில் மொத்தம் 476 நடுகற்கள் அறியப்பட்டுள்ளன. இது தமிழ்நாட்டை விட எண்ணிக்கையில் அதிகம். என்றாலும் இவை பெரும்பாலும் இராயலசீ மைப்பகுதிகளிலயே அதிகம் காணப்படுகின்றன. இனி, **Inscriptions of Andhra Pradesh, Cuddapah District, Vol - 1, 1977, P V Para Bhrama Sastry**, எனும் நூலில் இடம் பெறும் சில நடுகல் கல்வெட்டுகளை ஆய்வோம்.

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

கடப்பா மாவட்டம் புலிவண்டில வட்டம் சகலரூ எனும் ஊரில் சிவன் கோயில் முன்
உள்ள மடேயில் பொறிக்கப்பட்ட உள்ள நடுகல் கல்வெட்டு (34 / No. 239 of 1968)

Svasti Sri (Anna - - - ma) / gaanthru (-) ddi (- - -) / gambu cheng(leru) / toru dinina / peddini po
/ dichipadiye

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ (அண்ண - - - ம) / கான்று (-) த்தி (- - -) / gமம்பு சங்க(லரூ) / தொறு
தினின / பத்தினிபொ / டிசிபடியே

தொறு - ஆநிரை; தினின - தின்ற; பத்தினி - ஒரு பரூரு கொண்ட விலங்கை; பொடிசி <
பொடித்து - அழித்து; படியே < பட்டான் - வீர சாவடந்தன்.

அண்ண - - - என்பவனுடைய மகன் எனும் படையூள் - - - த்தி கம்பு என்பவன்
சங்கலரூ ஆநிரைகளைத் தின்ற பத்தியை அழித்துத் தானும் இறந்தான்.

பத்தினி என்ற சொல்லில் உள்ள 'னி' என்ற தலுங்கின் இரண்டாம் வற்றோமலை இதில்
வரவது அம்மொழி தனித் தன்மை பெற்று வருவதைக் காட்டுகிறது. யாழ்பாண அகராதி
பெந்தை < பத்தை என்பதற்கு அரூவரூப்பாய் பரூத்த (Monstrosity) எனப் பொருள்
தருகின்றது. எனவே ஊரூள் புகூந்து விலங்குகளை உண்பது புலி, சிறுத்தை என
அறியப்படுவதால் பரூத்த என்ற இதன் விளக்கத்தை இதனோடு பொருத்திப் பார்த்தால்
அது பரூம் புலியான வேங்கை என்பது தெளிவு. பரூத்த > பத்தை எனத் திரியும்.
தலுங்கில் பத்தை என்றால் பெரிய எனப் பொருள்.

கடப்பா மாவட்டம் இராயச்சோடி வட்டம் இராயவரம் எனும் ஊரில் 9 அம் நஹ்றாண்டு

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

தலெலுங்கு எழுத்தமதையில நடுகல் கல்வெட்டு ஒன்று உள்ளது.(31 / No. 358 of 1968)

Svasti sri nidla kaama / raajula urelki klo / kila adiyamma / nadarura toru / gona jachchen

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ நிதல்லகாம / ராஜுல ஊரளெகி கழ்ரோ / கில அடியம்ம / நதரூர ததொறு / கொண
ஜச்சனெ

ஊரளெகி < ஊர் எல்கி - ஊர் எல்லகைக் காவலன் ; ததொறு - ஆநிரை; கொண - கொணர
(மீட்டு); ஜச்சனெ < சச்சனெ < சத்தனெ < சத்தான - படடான, வீரசாவடநைத்தான

நிடல்லகாமராஜுல் உடயை ஊர் எல்லகைக் காவலன் கழ் ஓகில(ன்) அடியம்ம(ன்)
என்பவன் நதரூர் உடயை ஆநிரையை பகைவரிடம் இருந்து கொணர (மீட்டு) வீரசாவடநைத்தான.

ராஜுல மற்றும் நதரூர் ஆகிய பெயர்ச் சொற்களில் ஈறாக வரும் அகரம் உடயை +அ என்ற
தமிழின் ஆறாம் வறேற்றுமலை உரூபுச் சொல்லின் ஈற்றொலி ஆகும். முன் உள்ள மற்ற
ஓலிகள் கட்டு அகரம் மட்டும் தங்கி அதன் பொருளான உடயை என்பதயை
கன்னடத்தில் குறிக்கின்றது. அந்த கன்னட வறேற்றுமலை உரூபு தலெலுங்கில்
பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது இவ் இரு மொழிகளும் தொடக்கத்தில் ஓரே மலத்தகை
கொண்டிருந்ததை இக்கல்வெட்டு சாட்டுகின்றது.

எல்லகை என்ற சொல்லுக்கு எல்கை என்ற மற்றொரு திரிபுச் சொல் சநெத்மிழ்ச்
சொற்பிறப்பியல் பரேகரமுதலியில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த எல்கை என்ற
சொல்லில் இருந்தே எல்கி என்ற சொல் எல்லகைக் காவலன்கை குறிக்க உரூவாகியது
எனலாம். கொணர என்பது தலெலுங்கிலும் கன்னடத்திலும் Gona என்று திரிந்து மீட்டு
என்னும் பொருளகை குறித்தன. சச்சன் என்பது கொடூங் கொச்சயைக ஜச்சன்
எனத் திரிந்து உள்ளது. ஆயினும் அன் என்ற தமிழ் ஆண்பால் ஓரூமலைஈறகை
கொண்டுள்ளது. கன்னடம் போல் தலெலுங்கிலும் 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழுக்கே
சிறப்பாக உரிய முகரம் வழங்கி இருப்பதயும் இத் திரிபுகளையும் கருத்தில் கொண்டு
பார்த்தால் ஆந்திரத்தில் 10 ஆம் நூற்றாண்டு வரை அரதைத் தமிழேமக்கள் பசேசு
மொழியாக இருந்தது என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. முகரம் அரசர் வெளியிட்ட
கல்வெட்டுகளிலும் பயில்கின்றது.

இவ்வாறு மக்கள் பசேசு வழக்கில் சிதைவும், பிராகிருத சமற்கிருத சொற்கலப்பும்
நரேந்ததால் அரதை தமிழாகிப் போன மக்கள் மொழி 10 ஆம் நபற்றாண்டு வரை அவ்வாறே
வழங்கிப் பின் தலுங்காகவும், கன்னடமாகவும் தனித் தனியே பிரிந்து முழுவளர்ச்சி
பெற்ற மொழிகள் ஆயின என்பதற்கு மலேபடிக் கப்பட்ட நடுகற் கல்வெட்டுகளே நரேச்
சான்று. அரசர் மத்ததுறையோர் வளையிட்ட சபெப்டுகளிலும், கல்வெட்டுகளிலும்
அரை சமற்கிருத பயன்பாடு அதிகம் இருப்பதால் 10 ஆம் நபற்றாண்டுக்கு முன் மக்கள்
பசேசிய மொழி குறித்து அவற்றில் துலக்கமாக அறிய முடியாது. ஆனால் அறிஞர் பலரும்
அவற்றதைத் தான் தம் ஆய்விற்கு துணையாகக் கொண்டு அவர் முடிவுகளை
வளையிடுகின்றனர். திரு பிரபாத் ரஞ்சன் சர்க்கார் மட்டுமே இதில் தளவான கருத்தை
வளையிட்டு உள்ளார் அவரது கருத்துகள் கீழே:

Tamil is one of the oldest languages of India. It is more than four thousand years old. Tamil had
two daughters: Northern Demi - Tamil and southern demi - Tamil. There are two languages in
the Northern Demi - Tamil group - Telegu and kannad. Southern Demi - Tamil also has two
languages - Tamil and Malayalam. In addition there is the Tulu language which is a mixture of
Northern Demi - Tamil and Southern Demi - Tamil by Prabhat Ranjan Sarkar on 24 July 1963,
Calcutta. Published in Varna Vijnana, Chapter: More on Suffixes and Prefixes (Discourse - 6)

Regarding the five Dravidian languages, including kannada, Tamil, Malayalam and Telugu, their
pronouns, verb endings and case endings are of old Dravidoid tongue, but their vocabularies
are demi - sanskritic. These languages use old Dravidoid and Sanskritic vocabularies. But the
percentage of Samskrta words varies from 3% in Tamil to 74% in Malayalam. Old Tamil is 5,000
years old. It is very old language.

by Prabhat Ranjan Sarkar on 25 september 1990, calcutta. Published in: Prout in a Nutshell

Written by - சசோத்திரி

Monday, 11 June 2012 17:00 - Last Updated Monday, 11 June 2012 17:35

Part 17 The Evolution of Indian Languages

ஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ

Inscriptions of Andhra Pradesh, Cuddapah Dist. Vol I, Para Brahma Sastry, 1977

South Indian Memorial Stones - Rajan .K, 2000

செங்கம் நடுகற்கள் , தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, 1972

தருமபுரி கல்வெட்டுகள் தொகுதி I, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, 1975

தொல்குடி - வளேர் - அரசியல் (செங்கம் நடுகற்கள் ஓர் ஆய்வு), பிங்குன்றன் . ஆர், 2001 தமிழோசை பதிப்பகம்

நடுகற்கள் , கிருஷ்ணமீர்த்தி .ச, 2004, மணிவாசகம் பதிப்பகம்

கிருஷ்ணகிரி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் , தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, 2007

கல்லெழுத்தில் காலச் சுவடுகள் , Dr. சி. சுவாமிநாதன்

தென்னிந்திய வீரக்கற்கள் , கசேவராஜ் .வெ, 2008, காவ்யா வளையீட்டு

ஆவணம் இதழ் 1991 - 2011, தொல்லியல் ஆய்வுக் கழகம் வளையீட்டு, தஞ்சாவூர்

sseshadri69@gmail.com